73

නිදහස් දැක්ම

ஆவது சுதந்திர

தொலைநோக்கு

A View on Freedom

ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්

சுபீட்சமான எதிர்காலம் - சௌபாக்கியமான தாய் நாடு

A Wealthy Tomorrow – Prosperous Motherland

1948 - 2021

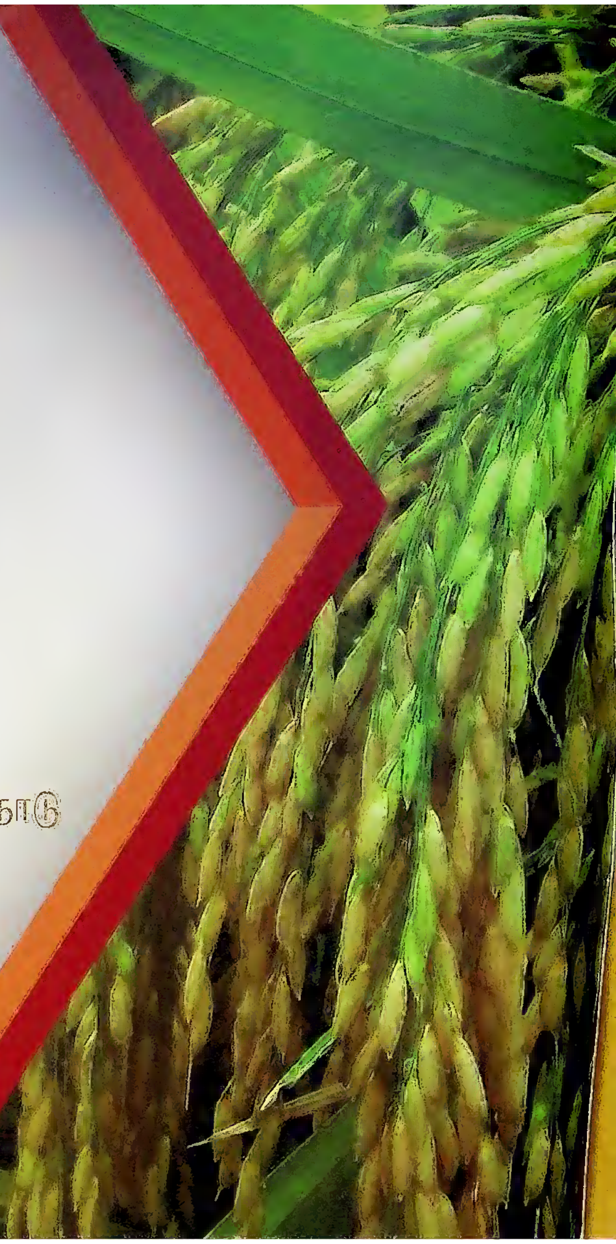

පරි. අංක 6746
වර්ග අංක 394.4
දිනය

48 - 2021

රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශනයකි
அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் வெளியீடாகும்
Published by the Department of Government Information

73
නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர தொலைநோக்கு
A View on Freedom
ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්
சுபீட்சமான எதிர்காலம் - சௌபாக்கியமான தாய் நாடு
A Wealthy Tomorrow – Prosperous Motherland
1948 -

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
ජනාධිපති අතිගරු ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා

இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் ஜனாதிபதி
அதிமேதகு கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவர்கள்

His Excellency Gotabaya Rajapaksa, President of the
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

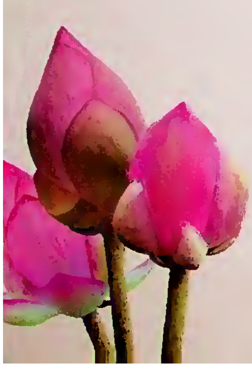

1948 - 2021

73
නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர
தொலைநோக்கு
A View on
Freedom

උපුටාගැනීම -

"රට හදන සෞභාග්‍යයේ දැක්ම"

(පිටු අංක i)

අපගේ රමණීය දිවයිනේ ජීවත්වන සියලු තරුණ දූ පුතුන්හට ගෞරවණීය ලෙස ජීවත් විය හැකිවන පරිදි ශක්තිමත් තිරසර ආර්ථිකයක් බිහි කළ යුතු ය. සැමට තමන්ගේ දක්ෂතාවෙන් උපරිම ඵල නෙළාගන්නට හැකි වන ක්‍රියාවක් තිබිය යුතු ය. අපගේ වගකීම තෘප්තිමත් රටවැසියෙක්, සතුටින් ජීවත්වන පවුලක් සහ ගුණගරුක සමාජයක් බිහි කිරීම ය. ලොව පුරා සිදුවෙමින් පවතින පාරිසරික විනාශයේ ප්‍රතිවිපාක ලෙස නියඟයෙන් හා ගංවතුරෙන් එකවිට බැට කන ජාතියක් බවට අප පත් වී ඇති බැවින් මේ සුන්දර දිවයින යළිත් හරිත වර්ණයෙන් බබළන අනාගත ලෝකයේ තිරසර සංවර්ධනයේ පරමාදර්ශය බවට පත් කිරීමේ වගකීම ද අපට පැවරී තිබේ. මේ භූමිය මත සාමය නැමති බීජය යළි පැළ නොවනු ඇතැයි සිතූ යුගයක අපි ඒ සාමය නැමති පැළය මේ භූමිය මත රෝපණය කළෙමු. එපරිද්දෙන් ම සෞභාග්‍යවත්, සුන්දර ශ්‍රී ලංකාවක් අපි මේ ලක් භූමිය තුළ යළි රෝපණය කර ඔබට පිරිනමන්නෙමු.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ
ජනාධිපති

නිදහස් දැක්ම
73 ஆவது சுதந்திர
தொலைநோக்கு
A View on Freedom

நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் சுபீட்சத்தின் நோக்கு என்ற தலைப்பின் கீழ் பெறப்பட்டதாகும் - (பக்கம் i)

" எமது அழகிய நாட்டில் வாழுகின்ற அனைத்து இளைஞர் யுவதிகளும் கௌரவமாக வாழக்கூடிய, உறுதிமிக்க சுபீட்சமான பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப வேண்டும். அனைவருக்கும் தமது திறமையின் மூலம், இயன்றளவு பயனை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தொழிலொன்று காணப்பட வேண்டும். திருப்தியான பிரஜை, மகிழ்ச்சியாக வாழக்கூடிய குடும்பம் மற்றும் சிறந்த பண்பாடுடைய சமூகத்தை உருவாக்குவதே எமது கடமையாகும்.

உலகெங்கும் இடம்பெறும் இயற்கை அனர்த்தங்களின் விளைவாக ஒரே நேரத்தில் வரட்சி மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கினால் பாதிக்கப்படும் மக்களாக நாம் இருக்கின்றோம். எமது இந்த அழகிய திருநாட்டை மீண்டும் ஒரு பசுமையான அழகிய தோற்றத்துடன், எதிர்கால உலகின் சிறப்பான அபிவிருத்தியின் முன்னுதாரணமாகத் திகழவைக்கும் பொறுப்பும் எம்முடையதாகும். இந்நாட்டில் அமைதி என்ற கனவு மீண்டும் நனவாகாது என்று எண்ணியிருந்த யுகத்தில், நாம் சமாதானத்தின் மூலம் அந்தக் கனவை நனவாக்கினோம். அதுமட்டுமல்லாது, மீண்டும் அழகிய ஒரு இலங்கை நாட்டை இப்பூமியில் உருவாக்கி உங்களிடம் கையளிப்போம். "

கோட்டாபய ராஜபக்ஷ
ஜனாதிபதி

නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர
தொலைநோக்கு
A View on
Freedom

Excerpts from -

Vistas of Prosperity and Splendour

(Page No i)

"The other important task will be to create a progressive national economy and a pluralistic society; we have to create an environment that provides our youth and local entrepreneurs with new opportunities, gives everyone new hope and a sense of pride, where people can use their skills, talents and business acumen to be the world leaders in any field of their choice. It is only by empowering our people that we can strengthen and expand the national economy. Our responsibility is to create an enabling environment for a citizen to be prosperous and contented, leading to a happy family, and a law abiding society in Sri Lanka. All over the world, environmental degradation has brought about havoc, and parts of our country have experienced severe drought and floods, simultaneously. It is therefore our responsibility to make our country, an example of sustainable development. At a time when nobody in the world thought it would be possible to bring peace to this country, we brought peace. Similarly, we will make Sri Lanka prosperous and beautiful. I have great faith in our collective ability to do so."

Gotabaya Rajapaksa
President

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
අග්‍රාමාත්‍ය ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා

இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் பிரதமர் மாண்புமிகு
மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள்

Honourable Mahinda Rajapaksa, Prime Minister of the
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

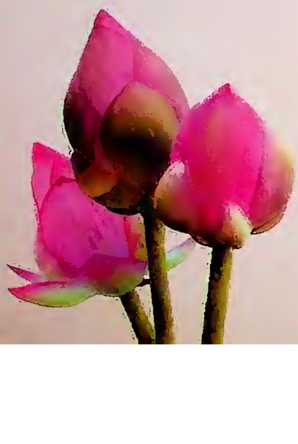

1948 - 2021

73 නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர தொலைநோக்கு
A View on Freedom

ශ්‍රී ලාංකේය සියලු පුරවැසියන් 73 වැනි ජාතික නිදහස් දිනය සමරනු ලබන්නේ ඉමහත් අභිමානයෙනි.

යටත්විජිතයක් බවට පත්වූ දින පටන් නිදහස දිනා ගැනීමට ලක්වැසියන් කළ කැපවීම හා සටන් ලෝක ඉතිහාසයේ නම් දරා තිබේ.

යුධ ශක්තිය මෙන් ම දේශපාලන, ආගමික හා සංස්කෘතික මුහුණුවරින් ද උපක්‍රමික අරගලවල යෙදෙමින් නිදහස දිනාගත් අතීතයක් ශ්‍රී ලාංකේය ජාතියට හිමි ය.

අද වන විට අපගේ මාතෘභූමියට අවශ්‍යව ඇත්තේ ලැබූ නිදහස අර්ථවත් කරගැනීමේ ක්‍රියාවලිය යි. ජාතීන් අතර සමඟිය වර්ධනය කර ගැනීම හා ආගමික සංහිඳියාව ඊට දක්වන්නේ ප්‍රබල පිටුබලයකි.

විවිධ අභියෝග හමුවේ දේශීයත්වය අගයන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් තුළින් මාතෘ භූමිය සංවර්ධනය කරා ගෙනයාමේ මාවතට අප දැන් ප්‍රවිෂ්ට වී තිබේ.

සෑම ක්ෂේත්‍රයකට ම සිදුවිය යුතු ප්‍රතිසංස්කරණ අවබෝධ කරගනිමින් ජනතාව මත තැබූ සෞභාග්‍යයේ දැක්ම ප්‍රතිපත්ති මාලාවෙන් නිදහස තවත් අර්ථවත් වන විට "ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්" යන්න යථාර්තයක් වනු ඇත.

ඉතිහාසය පුරාවට ම මාතෘ භූමියට එරෙහි දෙස් විදෙස් බලවේග මෙන් ම ත්‍රස්තවාදය පරාජය කිරීමේ ස්ථිර ප්‍රතිපත්තියක අපි කටයුතු කළෙමු. කොතරම් අභියෝග පැමිණිය ද අපගේ මාතෘ භූමිය අප කිසි ලෙසකින් පාවා දී නැත.

කොවිඩ් - 19 දැන් ලෝකය හමුවේ ඇති විශාලතම අභියෝගයයි. ජනතාව මෙම අර්බුදයෙන් නිදහස් කර ගැනීමේ සටනට අප දැන් උර දී සිටී. සතුරු බලවේග පරාජය කිරීමට මෙන් ම කොවිඩ් - 19 පරාජය කිරීමට ද ශ්‍රී ලාංකික ජාතියක් ලෙස අපි නැගී සිටිමු.

අපගේ මාතෘ භූමියේ භෞමික අඛණ්ඩතාව හා ස්වෛරීත්වය වෙනුවෙන් ජීවිත පරිත්‍යාග කළ හා අපරිමිත කැපවීම් කළ සියලුදෙනාමත් වර්තමානයේ එම අභියෝග හමුවේ නොසැලී කැපවන දෑ හිතකාමී සියලුදෙනාටත් මාගේ ගෞරවය පුද කරමි.

මහින්ද රාජපක්ෂ
අග්‍රාමාත්‍ය

නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர
தொலைநோக்கு
A View on
Freedom

அனைத்து இலங்கையர்களும 73 ஆவது சுதந்திர தினத்தை மிகுந்த பெருமையுடன் கொண்டாடுகின்றனர்.
காலனித்துவ காலத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்கான மக்களின் அர்ப்பணிப்பும் போராட்டமும் உலக வரலாற்றில் நன்கு அறியப்பட்டவை.

அரசியல், மத மற்றும் கலாசார ரீதியாக மூலோபாய போராட்டங்கள் மூலம் சுதந்திரம் பெற்ற நீண்ட வரலாற்றை இலங்கை தேசம் கொண்டுள்ளது.

நாம் பெற்ற சுதந்திரத்தை அர்த்தமுள்ளதாக்கிக் கொள்ளும் செயல்முறையே இன்று நம் தாய்நாட்டிற்கான தேவையாக உள்ளது. நாடுகளிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தல் மற்றும் மத நல்லிணக்கம் என்பன இதற்கு வலுவான ஆதரவாக அமைந்துள்ளன.

பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில் உள்ளூர் உற்பத்திக்கு மதிப்பளிக்கும் பொருளாதார கொள்கை ஊடாக தாய்நாட்டை அபிவிருத்தியை நோக்கி நகரும் பாதையில் நாம் நுழைந்துள்ளோம்.

ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைப் புரிந்துகொண்டு, மக்களிடம் முன்வைக்கப்பட்ட சுபீட்சத்தின் நோக்கு கொள்கை திட்டத்தின் ஊடாக சுதந்திரம் மேலும் அர்த்தமுள்ளதாகும் போது வளமான எதிர்காலம் - சுபீட்சமான தாய்நாடு என்பது யதார்த்தமாகும்.

வரலாறு முழுவதும், தாய்நாட்டிற்கு எதிரான உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு சக்திகளையும், பயங்கரவாதத்தையும் தோற்கடிக்கும் ஒரு நிலையான கொள்கையில் நாம் செயற்பட்டோம். எத்தனை சவால்கள் வந்தாலும், நாங்கள் ஒருபோதும் நம் தாய்நாட்டை காட்டிக் கொடுத்ததில்லை.

கொவிட் - 19 தற்போது உலகம் எதிர்கொண்டுள்ள மிகப்பெரிய சவாலாகும். இந்நெருக்கடியிலிருந்து பொதுமக்களை விடுவிப்பதற்கான போராட்டத்தை நாங்கள் முன்னெடுத்து வருகின்றோம். எதிரிப் படைகளைத் தோற்கடிப்பது போன்றே, கொவிட் - 19 தொற்றை தோற்கடிப்பதற்கும் இலங்கை தேசமாக நாங்கள் எழுந்து நிற்போம்.

எங்கள் தாய்நாட்டின் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறையாண்மைக்காக தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்த மற்றும் மகத்தான தியாகங்களைச் செய்த அனைவருக்கும் மற்றும் இன்று அந்த சவால்களுக்கு மத்தியில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படும் அனைவருக்கும் நான் மரியாதை செலுத்துகின்றேன்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷ
பிரதம அமைச்சர்

73

නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர
தொலைநோக்கு
A View on Freedom

It is with immense pride that we celebrate our 73rd Independence Day today. It is an opportunity to remind ourselves of the unfaltering spirit and commitment of our people in the fight for freedom.

Sri Lankans have stood the test of time, fighting many a battle, gallantly, in the long struggle to gain political, religious and cultural independence. Today, we are at a point in our journey where we must work collectively to ensure that the freedom we won, not once but twice, is a meaningful one for all Sri Lankans.

Despite the many challenges we faced as a nation last year, we have embarked on a journey and adopted policies that focus on the growth of the economy by giving preference to locally produced items. The 'Vistas of Prosperity' Manifesto has carefully studied and identified areas in each sector that need reform, to better serve Sri Lankans, not limiting, 'working towards a better tomorrow to achieve a prosperous Sri Lanka', to mere words, but a reality that is tangible and meaningful to all.

History tells the story of a nation and its people who have always stood resolute in battles agáinst any local, foreign and terrorist outfits that threatened the territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka. Our people's dedication and patriotism to protect our beautiful motherland reflect how we, as a nation, have stood against numerous challenges and continue to do so in these trying times.

The biggest challenge the world faces today is the COVID-19 global pandemic. As we work collectively towards our shared quest to overcome these perilous times, I believe that the unfaltering Sri Lankan spirit will unite and stand strong in defeating this pandemic and emerge victorious.

In celebrating our Independence, we remember all those who have paid with life and limb to protect the sovereignty and territorial integrity of our nation, time and time again. We also take a moment today, to remember those men and women who are the frontline soldiers battling thst current pandemic we are facing. Giving selflessly of their skills and time to protect Sri Lanka and her people.

I express my heartfelt gratitude to all Sri Lankans for their contribution towards the success of our motherland. Happy 73rd Independence Day.

Mahinda Rajapaksa
Prime Minister

වාරිමාර්ග අමාත්‍ය, රාජ්‍ය ආරක්ෂක,
ස්වදේශ කටයුතු හා ආපදා කළමනාකරණ රාජ්‍ය අමාත්‍ය
ගරු චමල් රාජපක්ෂ මැතිතුමා

கௌரவ ஷமல் ராஜபக்ஷ,
நீர்ப்பாசன அமைச்சர் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு, உள்நாட்டலுவல்கள் மற்றும்
அனர்த்த முகாமைத்துவ இராஜாங்க அமைச்சர்

Honourable Chamal Rajapaksa,
Minister of Irrigation and the State Minister of National Security,
Home Affairs and Disaster Management

1948 - 2021

73
නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர தொலைநோக்கு
A View on Freedom

යටත්විජිත පරාධීනත්වයෙන් මිදී බ්‍රිතාන්‍ය කිරීටයෙන් නිදහස් වීමේ ගෞරවණීය හැරවුම් ලක්ෂ්‍යය මාතෘ භූමියට එක්වී වසර හැත්තෑ තුනක් සපිරෙන මේ මොහොතේ ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යවරයා ලෙස ජාතික නිදහස් දින සමරුවට සුභාශිංෂණ එක් කරන්නේ මහත් වූ අභිමානයෙනි.

මහින්දගමනයෙන් මූලාරම්භ වූ ලාංකේය සංස්කෘතික ජන ජීවිතය වඩාත් අරුත්ගැන්වූ මග එළඹෙන්නේ ලොව අන් කිසිදු රටකට නොදෙවැනි වාරි ශිෂ්ඨාචාරයෙන් බැව් සනිටුහන් කළ යුතුම ය. අබාවත්, පැරකුම් නරපතීන්ගේ ඇරඹි බසවක්කුලම, පැරකුම් සමුදුරේ සිට මහවැලි පංච මහා ජලාශ මව්බිමට ජනනය කළ වාරි ඉසිවරුන් දක්වා ම කියාපාන්නේ මව්බිමේ සෞභාග්‍යමත් වූ වාරි ශිෂ්ඨාචාරයයි.

වහල් මනෝභාවයෙන් මිදී නිදහස් චින්තනීය මනසකින් ලෝක උරුම විශ්වයට දයාද කළ විරුවන් බිහිවූ තිරසර සවර්ධන සංකල්ප විදහා පෑ මේ උතුම් මව්බිමේ වත්මන් අභියෝගය ජයගත යුතු ව ඇත්තේ එවන් අතීත මී මුතුන්ගේ ජානනීය ලක්ෂණ තවදුරටත් මුවහත් කරමිනි.

මේ අප පසුකරමින් සිටින්නේ ජාතියක් ලෙස එක් ව ජයගත යුතු ව ඇති අභියෝගාත්මක යුගයකි. ගෝලීය කොවිඩ් 19 වසංගතයට මිනිස් ජීවිත මෙන් ම අප ආර්ථික දේහය ද අකර්මන්‍ය වීමට ඉඩ නොතැබීමට රජයක් ලෙස අප දරන වෑයම අරුත් ගැන්වීමට නම් ශ්‍රී ලාංකික අප සැම එකට එක්වී එයට විසඳුම් සෙවිය යුතු බව මාගේ හැඟීමයි.

මෙවර නිදහස් දින තේමාව වූ "ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්" ප්‍රතිනිර්මාණය කළ හැක්කේ සුවහසක් ලාංකික දූ පුතුන්ගේ චින්තන විප්ලවයක් තුළින් බැව් සනිටුහන් කළ යුතු ය.

පුරන් වූ සැම මුඩුබිමක් ම අස්වද්දා, හැම ජල බිංදුවකට ම උතුම් දහඩිය සුවඳ මුසු කොට, කෘෂිකාර්මික ජන ජීවිතයට පණ දී, වඩාත් දියුණු තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිත කරමින් කර්මාන්ත ගොඩනංවා, ප්‍රශස්ත ජනහිතවාදී ආර්ථිකයක් බිහිකොට මව්බිම දිනූ නිදහස වඩාත් අර්ථ ගැන්වීමට හැකිවේවායි පතමි.

චමල් රාජපක්ෂ
වාරිමාර්ග අමාත්‍ය, රාජ්‍ය ආරක්ෂක,
ස්වදේශ කටයුතු හා
ආපදා කළමනාකරණ රාජ්‍ය අමාත්‍ය

73
නිදහස් දැක්ම
ஆவது சுதந்திர தொலைநோக்கு
A View on Freedom

காலனித்துவ சார்புநிலை மற்றும் பிரித்தானியாவின் ஆட்சி ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற்று, இத்தருணத்தில் எழுபத்திமூன்றாம் (73) ஆண்டின் நிறைவையொட்டி கொண்டாடப்படும், உள்நாட்டலுவல்கள் விடயப் பொறுப்பு அமைச்சர் என்றவகையில், தேசிய சுதந்திர தின கொண்டாட்டம் தொடர்பில் எனது வாழ்த்துச் செய்தியைத் தெரிவிக்க கிடைத்ததையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மஹிந்த தேரரின் வருகையுடன் தோன்றிய இலங்கையின் கலாசாரம் மக்களின் வாழ்க்கையை மிகவும் அர்த்தமிக்க பாதையை நோக்கி வழிநடாத்திச் செல்வதோடு நீர்ப்பாசன நாகரீகத்தை ஏற்படுத்தி அது உலகின் வேறு எந்தவொரு நாட்டுக்கும் இரண்டாம் பட்சமாக அமையாதவாறு காத்த பெருமை எமக்குரியது. மஹாவெலியின் ஐந்து பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை தாய் நாட்டுக்கு வழங்கிய அபாவன், பராக்கிரமபாகு மன்னர்களில் இருந்து ஆரம்பித்து பசவக்குளம், பராக்கிரம சமுத்திரம் வரையிலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வழங்கிய தலைவர்கள் மூலம் நாட்டின் வளமான நீர்ப்பாசன நாகரீகம் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு, பூரண சிந்தனைச் சுதந்திரத்துடன் உலக பாரம்பரியத்தை உலகுக்கு வழங்கிய கதாநாயகர்களை ஈன்றெடுத்த நிலையான வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட இந்த உன்னதமான தாய்நாடு எதிர்நோக்கும் தற்போதைய சவால்களுக்கு, பண்டைய மூதாதையர்களின் மரபணு பண்புகளை மேலும் கூர்மையாக்குவதன் மூலமே வெற்றிபெற முடியும்.

ஒரு தேசமாக நாம் ஒன்றிணைந்து கடக்க வேண்டிய சவாலான சகாப்தத்தை நாம் கடந்து செல்கின்றோம். உலகளாவிய கொவிட் 19 தொற்று காரணமாக மனித வாழ்வும், பொருளாதாரமும் முடங்குவதைத் தடுப்பதற்காக நாம் ஒரு அரசாக முன்னெடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு பிரதிபலனை எதிர்பார்ப்பதாயின் இலங்கையர்கள் என்றவகையில் நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டு தீர்வைக் காண வேண்டும் என்பது எனது உணர்வாகும்.

இவ்வாண்டு சுதந்திர தின கொண்டாட்ட நிகழ்வின் கருப்பொருள், "வளமான நாளை - சுபீட்சமான தாய்நாடு" என்பதனை இலக்காகக் கொண்டு இலங்கை வாழ் சந்ததியினரின் சிந்தனை புரட்சியின் மூலம் மட்டுமே இதனை மீண்டும் உருவாக்க முடியும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தரிசு நிலங்களில் அறுவடை செய்யவும், ஒவ்வொரு துளி நீரும் உன்னத வியர்வை வாசனையை வீசவும், விவசாயம்சார் மக்கள் வாழ்வுக்கு புத்துயிர் வழங்கி, மிக முன்னேற்றமிக்க தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி கைத்தொழில்களை மேம்படுத்தி, உகந்த ஜனரஞ்சக பொருளாதாரத்தை உருவாக்கி தாய்நாடு வென்றெடுத்த சுதந்திரத்தை மென்மேலும் அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றுவதற்கு நாடுகின்றேன்.

ஷமல் ராஜபக்ஷ
நீர்ப்பாசன அமைச்சர் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு,
உள்நாட்டலுவல்கள் மற்றும் அனர்த்த
முகாமைத்துவ இராஜாங்க அமைச்சர்

It is with great pride I am extending my greetings for the National Commemoration of the Independence of Sri Lanka at this occasion of completing seventy-three years from the day which depicted great and honourable milestone of liberating our country from the colonial oppression of the British crown.

It must be noted that the most meaningful way of Sri Lankan people's cultural lifestyle, which instigated with the arrival of Arahat Mahinda, derives from our great irrigation civilization second to none in the world. Thus, the great kings of Abhaya and Parakum who constructed tanks such as Basawakkulama and Parakrama Samudra as well as the modern irrigation experts of the five great Mahaweli reservoirs claim the prosperous irrigation civilization of our motherland.

The present-day challenges of this noble motherland, which exemplified the philosophies of sustainable development of the heroes who bestowed world heritages to this universe with a free-thinking mind free from the mentality of slavery, must be overcome by further sharpening the genetic traits of such ancestors.

We are going through a challenging era that we as a nation must overcome collectively. My plea is that all of us Sri Lankans must work together to find solutions to the issues created by the global Covid-19 epidemic, in order to make our efforts as a government meaningful to prevent human lives as well as our economy from being paralyzed.

It should be noted that the theme of this year's Independence Day celebrations, "A Wealthy Tomorrow – Prosperous Motherland" can be recreated through a thought revolution of thousands of Sri Lankan children.

I hope that every barren land of the country will be harvested, every drop of water will be optimally utilized with much efforts for the agricultural revitalization, industries will be flourished using the most advanced technologies and an optimal people-friendly service economy will be resulted towards more meaningful freedom won by our motherland.

Chamal Rajapaksa
Minister of Irrigation and the
State Minister of National Security,
Home Affairs and
Disaster Management

73 නිදහස් දැක්ම

ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්

විජයාගමනයේ සිට පෘතුගීසී ආක්‍රමණය දක්වා වූ වසර දෙදහසකට අධික කාලවකවානුව තුළ පරසතුරු උවදුරුවලට මුහුණදීමට සිදුවූව ද ඉතා කෙටි කාලපරිච්ඡේදවලදී හැර ස්වකීය නිදහස හා ස්වෛරීත්වය ආරක්ෂා කරගනිමින් ස්වාධීන රාජ්‍යයක් ලෙස පැවතීමට ශ්‍රී ලංකාවට හැකි විය. අසල්වැසි රටවලින් පැමිණි චෝල, පාණ්ඩ්‍ය වැනි විදේශීය ආක්‍රමණිකයන් විසින් වරින්වර ශ්‍රී ලංකාවට බලපෑම් සිදුකළ ද එවැනි විදේශීය ආක්‍රමණවලට මුහුණදී දේශයේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කරගැනීමට ශ්‍රී ලාංකික නරපතීහු සහ රටවැසියෝ සමත් වූහ.

කිසිදු විදේශීය ජාතියකට යටත් ව සිටීම හැම කල්හි ම පිළිකුලෙන් ප්‍රතික්ෂේප කළ ශ්‍රී ලාංකික ජනතාව වසර දෙදහසකට

අධික කාලයක් තම මාතෘභූමිය යටත් කරගැනීම සඳහා කිසිවකුට හෝ ඉඩ නොදුන් හ. අනුරාධපුර රාජධානියේ සිට ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර කෝට්ටේ රාජධානිය දක්වා අගනගර වෙනස් කරමින් සතුරු ආක්‍රමණවලට සාර්ථක ව මුහුණදීම සඳහා වඩාත් උචිත ක්‍රමෝපායයික පරිසරයක් නිර්මාණය කර, රට එක්සේසත් ව තබාගැනීමට ඔවුහු කටයුතු කළහ.

සයවැනි පරාක්‍රමබාහු නරේන්ද්‍රයා විසින් සිරිලක අවසන් වරට එක්සේසත් කරමින් මාතෘභූමියේ ස්වෛරීභාවය ද ඒකීයත්වය ද යළි ගොඩනැගුවේ ය. ඔහුගෙන් පසු කෝට්ටේ රාජධානිය නව ආරක සතුරු බලවේගවලට මුහුණ දුන්නේ ය. එහිදී ප්‍රථම වරට ශ්‍රී ලංකාවට බටහිර ජාතීන්ගේ ආක්‍රමණවලට මුහුණදීමට සිදු වූ අතර එතෙක් ආරක්ෂා කරගෙන සිටි මව්බිමේ නිදහස සහ ස්වෛරීත්වය අහිමි ව ශ්‍රී ලාංකිකයන් පරාධීන ජාතියක් බවට පත්වීමේ පසුබිම නිර්මාණය විය.

1505 දී ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණි පෘතුගීසීන් කෝට්ටේ රාජධානිය ප්‍රථමයෙන් තම අණසකට නතු කරගත් අතර, එය ශ්‍රී ලංකාවට නිදහස අහිමිවීමේ මූලාරම්භය විය. එතැන් සිට 1815 දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශ පෘතුගීසි, ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි යන එවකට ලොව බලවත් ම ජාතීන්ගේ යටත්විජිතයක් ලෙස පාලනය විය. සමස්ත දේශය ම විදේශීය යටත්විජිතයක් බවට පත්වීම වැළැක්වීම සඳහා කන්ද උඩරට රාජ්‍යය එම මුළු කාල වකවානුව තුළ ම දිවිහිමියෙන් සටන් කළේ ය.

එහි ප්‍රතිඵල ලෙස වරින්වර කන්ද උඩරටට එල්ල වූ පෘතුගීසි, ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි ආක්‍රමණ මර්දනය කර මාතෘභූමියේ නිදහස සුරැකීමටත් මුළු රට ම විදේශීය යටත්විජිතයක් බවට පත්වීම වළක්වා ගැනීමටත් කන්ද උඩරට රාජ්‍යයට හැකි විය.

එහෙත්, බටහිර ආක්‍රමණිකයන්ගේ නවීන යුද බලය හා සංවිධානාත්මක ක්‍රමෝපාය මෙන් ම එවකට කන්ද උඩරට නායකයන් අතර පැවති බලලෝභී භේදභින්නතාව හේතුවෙන් 1815 දී සමස්ත දේශයේ ම නිදහස අහිමි කරගැනීමට ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට සිදුවිය.

අහිමි වූ නිදහස යළි දිනාගැනීම සඳහා වූ අරගලය උඩරට ගිවිසුම අත්සන් කිරීමත් සමඟ ම ආරම්භ වූ අතර ඒ වෙනුවෙන් දේශප්‍රේමී ශ්‍රී ලාංකිකයෝ දහස් ගණනක් දිවි පිදූහ. ස්වකීය ගේදොර, ඉඩකඩම්, වතුපිටි ආක්‍රමණික සතුරා විසින් විනාශ කරනු දැක දැකත් දේශයේ හා ජාතියේ නිදහස වෙනුවෙන් අනවරත අරගලයක ඔවුහු නිරත වූහ.

1818 කැරැල්ල ලෙස හඳුන්වනු ලබන, ඉංග්‍රීසීන්ට විරුද්ධ ජාතියේ ප්‍රථම විමුක්ති අරගලය ආරම්භ වූයේ 1817 සැප්තැම්බර් මාසයේදී ය. කන්ද උඩරට රාජධානිය ඇතුළු සමස්ත දේශය ම ඉංග්‍රීසීන්ට පවරාදීම සම්පූර්ණ කරන ලද උඩරට ගිවිසුම 1815 මාර්තු මස 02 වැනි දින අත්සන් කෙරුණු අතර, ඉන් වසර

දෙකහමාරකට පසුව ඉංග්‍රීසි ආධිපත්‍යයට එරෙහි විරෝධාර විමුක්ති අරගලය ආරම්භ විය.

1818 ඔක්තෝබර් 06 දක්වා වසරකටත් වැඩි කාලයක් එවකට ලොව බලවත් ආක්‍රමණිකයකුගේ අවි බලයට සහ ධන බලයට නොනැමී අඛණ්ඩ අරගලයක යෙදුණ මොනරවිල කැප්පෙටිපොළ විමුක්ති නායකයා මෙහෙය වූ දේශප්‍රේමී ජනතා බලමුළුව විදේශීය ආධිපත්‍යය මුලිනුපුටා දැමීමට තරම් ශක්තිමත් හා ජවසම්පන්න විය.

ස්වදේශිකයන් තම විමුක්ති අරගලය ආරම්භ කළ මුල් අවස්ථාවේදී එය ඉතා ඉක්මනින් සහ පහසුවෙන් අවසන් කළ හැකි යැයි යටත්විජිත පාලකයෝ බලාපොරොත්තු වූහ. 1817 නොවැම්බර් මස 17 වැනි දින ලංකාවේ ආණ්ඩුකාර රොබට් බ්‍රවුන්රිග් ලන්ඩනයේ යටත්විජිත ලේකම් වෙත ලිපියක් යවමින් "මලබාර් ජාතික ව්‍යාජ රජු හා කැරලිකාර දිසාව (කැප්පෙටිපොළ) අල්ලා ගැනීම මත වර්තමාන කැරැල්ලේ මර්දනය රැඳී තිබෙන බව ඔබතුමාට වැටහෙනු ඇත. වැඩිකල් යන්නට මත්තෙන් එය සිදුවෙතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙමි" යැයි සඳහන් කළේ ය.

එහෙත් අරගලය පැතිරීයාමත් සමඟ තමන් පරාජයට පත්වනු ඇතැයි ද තමන්ට ශ්‍රී ලංකාව අතහැර යාමට සිදුවනු ඇතැයි ද ආණ්ඩුකාරවරයාට

වැටහුණි. අරගලය ආරම්භ වී මාස අටක් ගතවෙද්දී බ්‍රවුන්රිග් ආණ්ඩුකාරවරයා 1818 අප්‍රේල් 12 වැනි දින බ්‍රිතාන්‍ය යටත්විජිත කාර්යාලයට මෙසේ දැන්වූයේ ය.

"නොසැලකිය යුතු තරමේ ධෛර්යයක් තිබුණ ද විනයක් නැති අර්ධ වනචාරීන් රංචුවක් විසින් දැවැන්ත යුධ ශක්තියක් ඇති ජාතියක් නෙරපා හැරීමෙන් ඇතිවන අපකීර්තිය අපේ අනිකුත් ඉන්දියානු යටත්වැසියන්ට නරක ආදර්ශයක් වනු ඇත. එරට සම්පූර්ණ අයිතිය අපට හිමිවීමෙන් පසු එය නෙරපා හැරීම සිදුවීම ය. එසේ අනෙකුත් ඉන්දියානුවන් අපට කීකරු ව සිටින්නේ අපගේ ශක්තිය ගැන ඔවුන් ඇති කරගත් අදහස් මතිමතාන්තරයන්හි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසිනි. එබැවින් මේ ප්‍රදේශ අතහැර දැමීම හෝ අප අතර පවත්වාගෙන යාම තක්සේරු කිරීම අවම තත්ත්වයෙන් නොකළ යුතු බැව් සැලකිල්ලට ගත යුතු වන්නේ ය".

පරාජයට පත්වීමෙන් බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයට ඇතිවන අවමානය, අපකීර්තිය සහ අවදානම විස්තර කළ ආණ්ඩුකාරවරයා යුද්ධය ජයගැනීමට අතිරේක හමුදාව, ආයුධ සහ ආධාර ලබාදෙන ලෙස ආයාචනා කළේ ය. ඉන් මාස තුනකට පසු ඔහු නැවතත් දන්වා සිටියේ "කැරැල්ල තවමත් භයංකර ස්වරූපයෙන් දිගින් දිගට ඇදී යන බව" ය.

1818 දේශප්‍රේමී විමුක්ති අරගලය මගින් ශ්‍රී ලංකාවට නිදහස ලබාගැනීමට තිබූ අවස්ථාව අහිමි කරමින් අරගලය පරාජයට පත්විය. එයට හේතු වූයේ

යටත්විජිත පාලකයන්ට ඉන්දියාවෙන් සහ ආසන්න ප්‍රදේශවලින් අතිරේක හමුදා බණ්ඩ සහ අවි ආයුධ ගෙන්වා ගැනීමට හැකිවීමත් විමුක්ති අරගලයේ නායකයන් අතර භේද ඇති වීමත් ය. නිදහස සඳහා වූ ප්‍රථම දේශීය විමුක්ති අරගලය නිදහස පෙනි පෙනී තිබියදී ඒ අනුව පරාජයට පත්විය.

පළමු වැනි විමුක්ති අරගලයෙන් වසර තිහකට පසු 1848 දී දියත් වූ දෙවැනි විමුක්ති අරගලය යටත්විජිත පාලනය විසින් ක්‍රියාත්මක කළ ඉඩම් කොල්ලය, දේශීය කෘෂිකාර්මික අංශය නොසලකා හැරීම සහ අධික බදු පැනවීම වැනි ජනතාව පීඩාවට පත්කළ ක්‍රියාවලට එරෙහි ව පැන නැගුණු කැරැල්ලක් විය. යටත්විජිත පාලකයන්ට මෙම අරගලය කෲර ලෙස මර්දනය කිරීමට හැකි විය. එහෙත් අලුතින් පනවන ලද බදු අවලංගු කිරීමට මෙම අරගලය හේතුවෙන් ඔවුන්ට සිදුවිය. මෙම දෙවැනි විමුක්ති අරගලය නිදහස් ශ්‍රී ලාංකික පාලනයක් නැවත ඇති කිරීම සඳහා වූ දෙවැනි සන්නද්ධ නැගී සිටීම ය.

පළමු වැනි හා දෙවැනි සන්නද්ධ අරගල දෙකේදී ම දේශප්‍රේමි විමුක්ති දෑ හිතකාමිහු දහස් ගණනක් ජීවිතක්ෂයට පත්වූහ. අරගලවලින් පසුව යටත්විජිත පාලකයන් විසින් එම නිදහස් සටන්වල නායකයන් ඇතුළු සටන්කාමීන් සිය ගණනක් කුරිරු ලෙස ඝාතනය කරන ලද අතර, ඔවුන්ගේ පවුල්වල දේපළ ද පැහැරගන්නා ලදී.

1848 දෙවැනි විමුක්ති අරගලයෙන් පසු යටත්විජිත පාලකයන්ට එරෙහි ව සන්නද්ධ අරගල නැවතුණ ද අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයෙන් නිදහස්වීම සඳහා ජනතා ව්‍යාපාර රැසක් ආරම්භ විය. ලංකා ජාතික සංගමය විසින් පවත්වාගෙන ගිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ සහ නිදහස සඳහා වූ ව්‍යාපාරය විවිධ ක්‍රියාමාර්ග ඔස්සේ නිදහස දිනාගැනීම සඳහා කැප වී කටයුතු කළේ ය. අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගේ ආගමික, සමාජයීය සහ සංස්කෘතික පුනර්ජීවනය සඳහා වූ ව්‍යාපාරය බුද්ධදහම, දේශීය සංස්කෘතිය සහ සමාජ උරුම ඉස්මතු කරලීම සඳහා ආධාර විය. පරම විඥානාර්ථ සමාගම මෙන් ම මහාබෝධි සමාගම පාසල් අධ්‍යාපනය නඟාසිටුවීම සඳහා ගෙනගිය ක්‍රියාමාර්ග මගින් දේශීය අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ විශාල පරිවර්තනයක් ඇති විය.

අමද්‍යප ව්‍යාපාරය සෘජු ව ම අධිරාජ්‍යවාදී සංස්කෘතික ආක්‍රමණයට එරෙහි ව ජනතාව පෙළගස්වන්නක් විය. ඒ අතර ම දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වූ නව වෙනස්කම් ද නිදහස සඳහා වූ ජනතා ව්‍යාපාර පෙළගැස්වීම සඳහාත් ශක්තිමත් කිරීම සඳහාත් හේතු විය.

එසේ ම, සූරියමල් ව්‍යාපාරය බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයට එරෙහි ව එළිපිට ම ප්‍රකාශයට පත් වූ විරෝධතා ව්‍යාපාරයක් වූ අතර, එමගින් රට තුළ වාමාංශික ව්‍යාපාරය ආරම්භ වීම සඳහා ද ඉඩ සැලසුණි. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් නිදහස

ලබාගැනීම සඳහා වාමාංශික ව්‍යාපාරයේ මතවාද, ජනතා පෙළගැස්වීම් සහ ගොවි, කම්කරු ජනතාව සම්බන්ධ කරගත් විරෝධතා ව්‍යාපාර ද බෙහෙවින් උපස්ථම්භක විය. බ්‍රිතාන්‍ය යටත්විජිත පාලනය විසින් ශ්‍රී ලංකාවට තවදුරටත් නිදහස ලබා නොදී සිටීමට නොහැකි තත්ත්වයක් නිර්මාණය වීම සඳහා මෙම පෙළගැස්වීම් ආධාර විය.

1948 පෙබරවාරි මස 04 වැනි දින ශ්‍රී ලංකාව නිදහස් රාජ්‍යක් බවට පත් විය. සර්වජන ඡන්ද බලයෙන් තමන් කැමති පාලකයන් තෝරා ගැනීමේ නිදහස ද ඇතුළු ව භාෂණයේ, ප්‍රකාශනයේ සහ රැස්වීමේ නිදහස ආදී වූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස භුක්ති විඳීමේ අවස්ථාව ඒ අනුව ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට හිමි විය. සෑම පුද්ගලයකුට ම, සෑම ජන කොටසකට ම නිදහස භුක්ති විඳීමට ඉඩ සැලසෙන ආකාරයේ ආර්ථික සහ සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණ හඳුන්වාදීම සඳහා එම නිදහස උපයෝගී කර ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාවට හැකි විය.

නිදහසේ දායාද

වරින්වර මහජන ඡන්ද ක්‍රමයෙන් බලයට පත් වූ ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ රටේ සංවර්ධනය සඳහා අනුගමනය කළ යුතු ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් පරස්පර මත දැරුව ද සමාජ සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් බොහෝදුරට සමාන පිළිවෙත් අනුගමනය කළේ ය.

දශක ගණනාවක් යටත්විජිත පාලනයට නතු ව තිබූ, සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටක් වශයෙන් ආර්ථික සහ සමාජ සංවර්ධනය සඳහා සුබසාධන ප්‍රතිපත්තිවලට ප්‍රමුඛතාවක් ලබාදීමට නිදහසින් පසුව බලයට පත් වූ සෑම රජයකට ම සිදු විය. එම ප්‍රතිපත්තිවල මූලික අංග වූ නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවාව සහ ජීවන පැවැත්ම සඳහා සහනාධාර ලබාදීම යන ප්‍රතිපත්ති යම් යම් වෙනස්කම්වලට ලක් වුව ද නිදහස් ශ්‍රී ලංකාවේ ඒවා අඛණ්ඩ ව ක්‍රියාත්මක කර තිබේ. ඒ හේතුවෙන් මානව සම්පත් සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් නිදහසින් පසු කාලපරිච්ඡේදය තුළ ශ්‍රී ලංකාව විසින් අත්කරගෙන ඇති ප්‍රතිඵල අතිවිශිෂ්ට ය.

1970 දශකය වනවිට ශ්‍රී ලංකාව තම සුබසාධන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය මගින් මානව සම්පත් සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් අත්කරගෙන තිබූ ප්‍රතිඵල ලොව ඇතැම් ආර්ථික විද්‍යාඥයන්ගේ විශේෂ අවධානයට යොමුවන තත්ත්වයකට පත් විය. ශ්‍රී ලංකාව අඩු ආදායම් මට්ටමක පැවති අවස්ථාවලදී පවා ඉහළ ආදායම් මට්ටමක පැවැති රටවලට වඩා ජන ජීවිතය නගාසිටුවීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශස්ත ප්‍රතිඵල අත්කර ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව සමත් විය.

ආයු අපේක්ෂාව, සාක්ෂරතාව ආදි මානව සංවර්ධන දර්ශක ශ්‍රී ලංකාව ඉහළ නංවා ගත් අතර, මරණ අනුපාතය, ළදරු මරණ අනුපාතය ආදිය

පහළ මට්ටමකට පත්කරගෙන තිබේ. එමගින් මානව සම්පත් සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් දකුණු ආසියාවේ ඉහළ ම ප්‍රගතියක් අත්කරගෙන සිටි රට බවට ශ්‍රී ලංකාව පත් විය. එසේ ම, යටත්විජිත තත්ත්වයේ පසු වූ බොහෝ රටවලට වඩා ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ ජීවන මට්ටම ඇතැම් කාල පරිච්ඡේදවල ඉහළ මට්ටමකට පත් ව තිබුණි.

යටත්විජිත වශයෙන් පැවති සංවර්ධනය වෙමින් පවත්නා රටවල් බොහොමයක, නිදහස ලබා ගැනීමෙන් පසු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමය වෙනුවට ආඥාදායක පාලන ක්‍රම බිහිවෙද්දී, සර්වජන ඡන්ද බලයෙන් පාලකයන් පත්කර ගන්නා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමයක් අඛණ්ඩ ව පවත්වාගෙන යාමට ශ්‍රී ලංකාවට හැකි විය.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමයට එරෙහි ව යම් යම් කාලපරිච්ඡේදවල අභියෝග එල්ල වුව ද ඒ සියලු අභියෝග ජයගැනීමෙන් සර්වජන ඡන්ද බලයෙන් පවතින පාලනතන්ත්‍ර වෙනස් කිරීමේ හෝ පවත්වා ගෙන යාමේ හෝ ක්‍රමවේදය අඛණ්ඩ ව තහවුරු කිරීමට ශ්‍රී ලංකාවට හැකි වී තිබේ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඔස්සේ නිදහස තහවුරු කිරීම

1948 දී ශ්‍රී ලංකාවට නිදහස හිමි වුව ද බ්‍රිතාන්‍ය යටත්විජිත පාලනයේ අනුමැතිය මත ක්‍රියාත්මක කරන ලද සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව

එම නිදහස කොන්දේසිවලට යටත් වූවක් බැවින් සම්පූර්ණ ස්වාධීනත්වය භුක්තිවිඳීමට රටට හැකි වූයේ නැත. ඒ අනුව බ්‍රිතාන්‍ය මහ රැජිණ ශ්‍රී ලංකාවේ පාලකයා වශයෙන් පිළිගැනීමට ද ඉහළ අධිකරණ බලය බ්‍රිතාන්‍ය ප්‍රිවි කවුන්සිලය මගින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ද ශ්‍රී ලංකාවට සිදු විය.

ශ්‍රී ලංකාවට උචිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මගින් පූර්ණ ස්වාධීනත්වයක් ඇතිකර ගැනීම සඳහා නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්මත කරගැනීම පිළිබඳ වරින් වර සාකච්ඡා පැවැතිය ද ඒ සඳහා අවස්ථාව උදාවූයේ 1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කරගැනීමත් සමඟිනි.

1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් ශ්‍රී ලංකාව ජනරජයක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කළ අතර, එමගින් එංගලන්ත මහ රැජිණගේ නියෝජිතයා ලෙස පත් කෙරුණු ආණ්ඩුකාරධුරය වෙනුවට නාමික බලයක් සහිත ජනාධිපතිවරයකු රාජ්‍ය නායකයා ලෙස පත්කිරීමට ද අධිකරණ ක්‍රමය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අවසන් උසාවිය ලෙස පිළිගැනීමට ද අවස්ථාව උදා කෙරිණි.

රට වැසියන් සියලුදෙනාගේ මූලික අයිතිවාසිකම් නිදහස තහවුරු කෙරෙන බව ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් වේ. එම ව්‍යවස්ථාවට 1978 ඔක්තෝබර් මස 04 වැනි දින එකතු කළ සංශෝධන මගින් එතෙක්

පැවැති නාමික ජනාධිපති ධුරය, විධායක ජනාධිපති ධුරයක් බවට පත් කෙරිණි. සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පසු හඳුන්වා දෙනු ලැබූ දෙවැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව 1978 දී සම්මත විය. සියලුදෙනාගේ ම මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිගැනීම ද සියලු ම ආකාරයේ නිදහස භුක්ති විඳීමට මහජනතාවට ඇති අයිතිය තහවුරු කිරීම ද මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් සිදු විය.

නිදහසේ අභියෝග

මහජනතාවට තම අයිතිවාසිකම් රැක ගනිමින් නිදහස භුක්ති විඳීමට ඇති අයිතිය නිදහසින් පසු ඇති වූ සියලු ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මගින් තහවුරු කර තිබේ. සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාව වෙනුවට කිසිදු රටකට, ජාතියකට, ආයතනයකට බැඳීමක් හෝ වගකීමක් හෝ නොමැති ව මෙරට ජනතාව විසින් පත්කරනු ලබන ව්‍යවස්ථාදායකය මගින් සහ විධායකය මගින් රට පාලනය වන ස්වාධීන අධිකරණ පද්ධතියකින් සමන්විත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම පුද්ගලයකුට ම නිදහස භුක්ති විඳීමට ඇති අයිතිය තහවුරු කර තිබේ.

නිදහසින් පසු ඇති වූ දේශපාලනික, සමාජයීය සහ ආර්ථික වෙනස්කම් මගින් රටේ ජනතාවගේ ජීවන මට්ටම ඉහළ නැංවීමට ද ඔවුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතිය තහවුරු කිරීම සඳහා ද කටයුතු යොදා තිබේ. එසේ වුව ද නිදහසින් පසු කාලපරිච්ඡේදය තුළ නිදහස ආරක්ෂා කරගැනීම සහ පවත්වා ගෙනයාම

පිළිබඳ ව ද ජන ජීවිතය සහ රටේ යහපැවැත්ම ආරක්ෂා කරගැනීම සම්බන්ධයෙන් ද විවිධාකාරයේ අභියෝගවලට මුහුණදීමට ශ්‍රී ලංකාවට සිදු විය.

ගංවතුර, සුළි සුළං හා නායයෑම් වැනි ස්වාභාවික උපද්‍රවවලට ද මැලේරියා, ඩෙංගු වැනි විවිධ රෝගාබාධ ආශ්‍රිත විපත්තිවලට ද මුහුණදීමට රටට සිදුවිය. මෙම ස්වාභාවික විපත් අතර දරුණු ම ව්‍යසනය වූයේ 2004 වසරේ ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දුන් සුනාමි ව්‍යසනයයි. දේශපාලන අභියෝග අතර 1956, 1978, 1983 ජනවාර්ගික අර්බුද, 1962 රාජ්‍ය විරෝධී කුමන්ත්‍රණය, 1971 සහ 1988 සන්නද්ධ අරගල සහ තිස් වසරක කුරිරු යුද්ධය විශේෂිත වේ.

උතුරු නැගෙනහිර පමණක් නොව මුළු රට ම අඳුරු වළාවෙන් වසාගත් දශක තුනක් පුරා පැවැති කුරිරු ත්‍රස්තවාදී යුද්ධය 2009 වසරේදී එවක පැවැති රජය විසින් සහමුලින් ම දේශයෙන් තුරන් කර සමස්ත ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට ම බියෙන්, සැකෙන් තොර ව නිදහසේ ජීවත්වීමට අවස්ථාව උදා කරදීම මෙරට ජනතා හදවත් තුළ සදා නොමැකෙන අමරණීය මතක සටහනක් වේ.

ආර්ථික සහ සෞඛ්‍ය අර්බුද අතර 2020 ආරම්භ වූ කොවිඩ් 19 ව්‍යසනය ප්‍රමුඛ වේ. මෙම සියලු අභියෝග හමුවේ ශ්‍රී ලංකාව නොසැලී කටයුතු කර ජයගත් අතර, එම අභියෝග නැවත ඇති නොවීමට නව වෙනස්කම් හඳුන්වාදීම ද ඒ ඒ අවස්ථාවල පැවති රජය විසින් කටයුතු කරන ලදී.

73 වැනි නිදහස සමරන අවස්ථාව වනවිට කොවිඩ් 19 වසංගතය ශ්‍රී ලංකාවට දැඩි අභියෝගයක් වී තිබේ. මීට පෙර පැවැති නිදහස් දින උත්සවවල අභිමානවත් බව සහ විචිත්‍රවත් බව ඒ අයුරින් ම මෙම වසරේ නිදහස් දින උත්සවය සඳහා සම්පූර්ණයෙන් ම යොදාගැනීම ද ගැටලුවකි.

නිදහසින් පසු ශ්‍රී ලංකාව මුහුණදුන් අභියෝගවලදී ඊට අදාළ පෙර අත්දැකීම් හා පූර්වාදර්ශ අනුව යමින් එම අභියෝගවලට මුහුණදීමට හැකි විය. සුනාමි වැනි පෙර අත්දැකීම් රහිත අභියෝගයකදී වුව ද දෙස් විදෙස් සියලු පාර්ශ්වවල ම සහයෝගයෙන් සහ ආධාරයෙන් එම ව්‍යවසනයට මුහුණදීමටත් ඉතා කෙටි කාලයක් තුළ නැවත රට යථාතත්ත්වයට පත් කිරීමටත් හැකි විය.

එසේ වුව ද කොවිඩ් 19 වසංගතය මීට පෙර මුහුණ දුන් කිසිදු ව්‍යසනයක් සමඟ සැසඳිය නොහැකි, සමාජයේ සෑම ක්ෂේත්‍රයක් ම අඩපණ කරන ව්‍යසනයක් බවට පත් ව තිබේ. මෙය ශ්‍රී ලංකාවට පමණක් බලපාන තත්ත්වයක් නොවන අතර, ලොව දියුණු ම සහ බලවත් රටවලට ද ඌන සංවර්ධිත රටවලට ද එක සේ බලපා ඇත.

නියමිත පරිදි මැතිවරණ පැවැත්වීම, ව්‍යවස්ථාදායකයේ රැස්වීම් පැවැත්වීම හා අධිකරණ නඩු විභාග පැවැත්වීම ආදී වූ රටක යහපැවැත්ම තහවුරු කෙරෙන සුවිශේෂි අවශ්‍යතා මෙන් ම පුද්ගල හමුවීම්, සිරිත් විරිත්

සහ සමාජ සම්බන්ධතා පවත්වා ගැනීම වැනි මූලික සමාජ හරවල පැවැත්ම ද මෙම කොවිඩ් 19 ව්‍යසනය හේතුවෙන් අභියෝගයට ලක් වී ඇත. ආර්ථික වශයෙන් නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රය ක්‍රමවත් ව පවත්වා ගෙනයාම පිළිබඳ ව ගැටලු ඇති වී තිබේ. වසංගතය සඳහා එන්නත් භාවිතය මගින් මෙම ව්‍යසනය තුරන් කිරීමට හැකිවනු ඇතැයි අපේක්ෂා කළහැකි වුව ද තවත් බොහෝ කලක් මේ වසංගතය සමඟ ජීවත් වෙමින් ආර්ථික, සමාජ සහ දේශපාලන පැවැත්ම සාමාන්‍ය පරිදි සිදුකරගැනීමට සිදු ව තිබේ. සමස්ත ලෝකයට ම මෙම දරුණු අභියෝගයෙන් වැළකී සිටීම අසීරු කාර්යයක් වී ඇත.

73 වැනි නිදහස් දිනය වනවිට කොවිඩ් 19 වසංගතයේ දෙවැනි රැල්ලට මුහුණදීමට රටට සිදු ව ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රය ම වසංගතයේ බලපෑමට හසු ව තිබේ. රටේ විදේශ විනිමය උපයන ප්‍රධාන ආර්ථික අංශ වන අපනයන, සංචාරක සහ විදේශ සේවා නියුක්තිය වැනි සියලු අංශ අවහිර වී ඇති අතර, අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ආනයනය වැනි අංශවලට ද දුෂ්කරතා ඇති ව තිබේ. කෘෂිකාර්මික, කර්මාන්ත සහ සේවා යන ප්‍රධාන ආර්ථික අංශ තුන ම මෙම ව්‍යසනයේ අහිතකර බලපෑමට නතු ව ඇත.

එවැනි තත්ත්වයකදී නිදහස් සැමරුම නිසි අයුරින් භුක්ති විඳීමට අවශ්‍ය පරිසරය නිර්මාණය කිරීම දුෂ්කර ය. ආගමික නිදහස ස්වකීය ආගමානුකූල

වත්පිළිවෙත් පවත්වා ගැනීමට නොහැකිවීමෙන් ද භාෂණයේ නිදහස රැස්වීම් පැවැත්වීමට නොහැකිවීමෙන් ද ප්‍රකාශනයේ නිදහස සන්නිවේදන සහ ජනමාධ්‍ය කටයුතු පවත්වාගෙන යාමට ඇති ව තිබෙන බාධකවලින් ද අවහිර වී තිබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ කොවිඩ් 19 දෙවැනි රැල්ල පළමු රැල්ලට වඩා වෙනස් ව, කෙටිකලක් තුළදී ඉතා වේගයෙන් පැතිර ගියේ ය. රජය මෙම දෙවැනි කොවිඩ් රැල්ලේ ව්‍යාප්තිය වැළැක්වීම සඳහා යාන්ත්‍රණයක් සකස් කළ අතර, රෝගය හඳුනාගැනීමේ පරීක්ෂණ ප්‍රමාණය ද වැඩි කළේ ය. කොවිඩ් ආසාදිත රෝගීන් සියලුදෙනා ම රෝහල් ගතකිරීම සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් සැලසීමට ද ආසාදිතයන්ගේ ආශ්‍රිතයන් හඳුනාගැනීමට සහ නිරෝධායනය කිරීම සඳහා පහසුකම් සැලසීමට ද කටයුතු කළේ ය. රජයේ සහ පුද්ගලික අංශයේ කාර්යාල සහ ආයතනවල කටයුතු සීමා කිරීමට ද සිදුවූ අතර, ණය වාරික ගෙවීම් ආදිය සම්බන්ධයෙන් සහන සැලසීමට ද සංවරණ සීමා පනවන ලද අවස්ථාවලදී එම ප්‍රදේශවල ජනතාවට සහන සැලසීමට ද රජය කටයුතු කළේ ය.

මේ ආකාරයට කොවිඩ් 19 වසංගතය පාලනය කිරීමට කටයුතු කරන අතර ම රජයේ හා පෞද්ගලික අංශ සේවකයන්ගේ වැටුප් ගෙවීම සහතික කිරීම, සේවා, නිෂ්පාදන කටයුතු අවහිර වී ඇති හෝ වසා දමා හෝ ඇති ආයතන සඳහා සහන සැලසීම, අත්‍යවශ්‍ය සේවා බාධාවකින් තොර ව පවත්වාගෙන

යාම හා කොවිඩ් 19 ව්‍යසනය හේතුවෙන් විදේශවල අසරණ වූ ශ්‍රී ලාංකිකයන් පියවරෙන් පියවර මෙරටට ගෙන්වා ගැනීමට කටයුතු කිරීම වැනි කාර්යයන් වෙනුවෙන් සෘජු ව මැදිහත්වීමට සහ ඒ සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන නොඅඩුව ලබාදීමට ද රජය කටයුතු කළේ ය.

ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්

මේ වනවිට මුළු ලෝකය ම මුහුණදී ඇති දැවැන්ත ම අභියෝගය කොවිඩ් 19 වසංගතය පිටුදැකීම වුව ද ඒ සඳහා තිරසර විසඳුමක් ලබාදීම වෙනුවෙන් නිශ්චිත ක්‍රියාමාර්ගයකට එළැඹීමට සමස්ත ලෝක ප්‍රජාවට ම හැකි වී නොමැත. එවැනි තත්ත්වයක් තුළ ජනජීවිතය සාමාන්‍ය පරිදි පවත්වාගෙන යාමටත් ආර්ථික අභියෝගවලට විසඳුම් ලබාදීමටත් රට යථාවත් කිරීම සඳහා ආර්ථික සංවර්ධන උපායමාර්ග දියත් කිරීමටත් රජය කටයුතු කළේ ය.

2019 ජනාධිපතිවරණයේදීත් 2020 පාර්ලිමේන්තු මහමැතිවරණයේදීත් මෙරට අතිබහුතර ජනතාව රට හදන සෞභාග්‍යයේ දැක්ම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය අනුමත කළ අතර, පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක ජනවරමක් ලබාදෙමින් එම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම රජයට පවරා ඇත. ඒ අනුව මෙවර නිදහස් දින සැමරුම "ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්" යන තේමාව යටතේ සමරනු ලබන්නේ "රට හදන සෞභාග්‍යයේ දැක්ම" ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය මගින් ප්‍රකාශිත රට හදන සැලසුම් සහ ක්‍රමෝපාය

මගින් රටේ ඉදිරි සංවර්ධන දැක්ම තව තවත් මෙරට ජනතාවට අවධාරණය කිරීමේ අරමුණු පෙරදැරි ව ය.

9 වැනි පාර්ලිමේන්තුවේ මංගල සැසිය අමතමින් අතිගරු ජනාධිපති ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා රට හදන ස්වකීය ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලි කරමින්, තම පාලනය යටතේ ගුණගරුක, විනයගරුක, නීතිගරුක සමාජයක් රටේ ගොඩනැගෙමින් පවතින බවත් රටේ ආරක්ෂාව යළි සුරක්ෂිත කිරීමට කටයුතු කර ඇති බවත් ඕනෑ ම පුරවැසියකුට තමන්ගේ සහ තම පවුලේ ආරක්ෂාව ගැන බිය නොවී නිදහසේ ජීවත්විය හැකි වටපිටාවක් සකසා ඇති බවත් පෙන්වා දුන්නේ ය.

"රට හදන සෞභාග්‍යයේ දැක්ම" ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය හුදු මැතිවරණ පොරොන්දු මාලාවකින් ඔබ්බට ගිය පැහැදිලි දේශපාලන, ආර්ථික, සමාජීය සහ සංස්කෘතික දර්ශනයක් මත පදනම් වූ ක්‍රමෝපාය සහිත පුළුල් සංවර්ධන සැලසුමකි. එම සංවර්ධන ඉලක්ක සපුරාගැනීම සඳහා වන යෝජනා ඇතුළත් 2021 වසරට අදාළ අයවැය ලේඛනය සඳහා පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකකට වැඩි බහුතර අනුමැතියක් ලැබුණු අතර, ඒ අනුව මෙම වසරේදී "රට හදන සෞභාග්‍යයේ දැක්ම" ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ඇතුළත් යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍ය සම්පත් උපයෝජනයට ද එමගින් අවස්ථාව උදා වී ඇත.

ජෛව විවිධත්වයෙන් පොහොසත් හා සංස්කෘතිකමය වශයෙන් ප්‍රෞඪ ජාතික උරුමයකින් පිරිපුන් අපගේ මාතෘභූමිය පරිසර සංවේදී තිරසර සංවර්ධනයකට කැප වූ රටක් සහ ජාතියක් ලෙස සෞභාග්‍යයේ දැක්ම යටතේ ඉස්මතු කිරීමට 2021 අයවැය ලේඛනය මගින් අවශ්‍ය ශක්තිය හා ධෛර්යය සැලසෙන බව ද සපථ කර ඇත.

රට අනපේක්ෂිත ව්‍යසනයකට ගොදුරු ව තිබුණ ද සමස්ත ජනතාවගේ ජීවනෝපාය සුරක්ෂිත කළ හැකි වනුයේ ද ඔවුන්ගේ දෛනික දිවිපැවැත්ම සාමාන්‍ය තත්ත්වයකින් පවත්වාගෙන යා හැකි වනුයේ ද රටේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය උපරිම ලෙසින් ම අඛණ්ඩ ව ක්‍රියාත්මකවීමට ඉඩ ප්‍රස්ථා සැලසීම මගිනි. කොවිඩ් 19 වසංගතය ආරම්භ වූ මුල් වකවානුවේදී රට ම වසා දැමීමට කටයුතු කිරීම හේතුවෙන් ආර්ථික වර්ධන වේගය සෘණ මට්ටමකට පත් විය. එසේ වුව ද වසංගතය පවතින ප්‍රදේශ හැර අනෙක් ප්‍රදේශවල ආර්ථික සහ නිෂ්පාදන කටයුතු බාධාවකින් තොර ව පවත්වාගෙන යාමට හැකිවීම නිසා 2020 අවසන් කාර්තුවේදී එම තත්ත්වය ධන ආර්ථික වර්ධනයක මට්ටමට පත්කර ගැනීමට හැකි විය.

මෙවැනි පෙර නොවූ විරූ, අසාමාන්‍ය සහ බියකරු වටපිටාවක් තුළ ආර්ථිකයේ ධනාත්මක තත්ත්වයක් ඇති කරගැනීම අතිශය දුෂ්කර කාර්යයකි.

එසේ වුව ද "ඉසුරුමත් හෙට දිනක් - සෞභාග්‍යමත් මව්බිමක්" උදාකර ගැනීම සඳහා රටේ ජනජීවිතය යථාතත්ත්වයට පත් කර ගනිමින් ඉහළ ආර්ථික, සමාජ සහ සංස්කෘතික සංවර්ධනයක් ළඟාකර ගැනීමට කටයුතු කළ යුතු ව ඇත. "ඵලදායී පුරවැසියෙක්, සතුටින් ජීවත්වන පවුලක්, ගුණගරුක සමාජයක් සහ සෞභාග්‍යමත් දේශයක් ගොඩනැඟීම" රජයේ අරමුණ බව අතිගරු ජනාධිපති ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහතා තම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරමින් ප්‍රකාශ කළේ ය. දෙස් විදෙස් කිසිදු බලවේගයකට අවනත නොවී රටේ ස්වෛරීත්වය රැක ගනිමින්, ජනතාව ආරක්ෂා කරගනිමින් රට සෞභාග්‍යය කරා ගෙනයාමට අපට වගකීමක් පැවරී ඇතැයි ද රටේ අනාගත පරපුර වෙනුවෙන් වත්මන් පරපුර එම වගකීම ඉටුකළ යුතු ව ඇතැයි ද එතුමා සඳහන් කර තිබේ.

සැවො ම එකා මෙන් මෙවැනි අනපේක්ෂිත ව්‍යසනවලදී ධෛර්යමත් ව මුහුණදීමෙන් හා රටේ සංවර්ධනය සඳහා සමස්ත ජාතියේ ම කැපවීම සහ දායකත්වය ලබා දීමෙන් නිදහසෙහි ආස්වාදය හා සුවදායක බව සැබෑ ලෙස ම අත්විඳීමට අපට හැකිවනු ඇත.

73 ஆவது சுதந்திர தொலைநோக்கு

சுபீட்சமான எதிர்காலம் - சௌபாக்கியமான தாய் நாடு

வெற்றிப் பாதை தொடக்கம் போர்த்துக்கேயர் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்ட இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியில் எதிர்ப்பு, அச்சுறுத்தலை இலங்கையினால் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்ட போதிலும், குறுகிய காலப்பகுதிக்குள் அதன் சுதந்திரத்தையும், இறையாண்மையையும் பாதுகாக்கும் அதேவேளையில் ஒரு சுதந்திர நாடாக தன்னை காத்துக்கொள்வதற்கு இலங்கையினால் முடிந்தது. அயல் நாடுகளிலிருந்து வந்த சோழ, பாண்டிய மன்னர்களைப் போன்று வெளிநாட்டவர்களினால் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட படை எடுப்புக்களினால் இலங்கை அழுத்தத்திற்குள்ளான போதிலும், அவ்வாறான வெளிநாட்டு படையெடுப்புக்களை எதிர்கொண்டு நாட்டின் சுதந்திரத்தை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு இலங்கையராகிய ஆண்களினாலும், நாட்டு மக்களினாலும் முடிந்தது.

எந்தவொரு வெளிநாட்டு இனத்தவருக்கும் அடிமைப்பட்டிருப்பதை அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும்

அருவருப்பான நிலையில் அதனை நிராகரித்த இலங்கை மக்கள் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக தமது தாய் நாட்டை அடிமைப்படுத்துவதற்கு எவருக்கும் இடமளிக்கவில்லை. அநுராதபுரம் இராச்சியத்தில் இருந்து ஶ்ரீ ஜெயவர்தனபுர கோட்டை இராச்சியம் வரையில் தலைநகரத்தை மாற்றி எதிரிகளின் படையெடுப்புக்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமான மூலோபாய சூழலை உருவாக்கி நாட்டில் அனைவரையும் ஒற்றுமையாக வைத்திருக்க இவர்கள் உழைத்தனர்.

6 ஆவது பராக்கிரமபாகு மன்னரினால் இறுதியாக இலங்கை ஒன்றிணைக்கப்பட்டு தாய்நாட்டின் இறையாண்மையும் ஒற்றுமையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அவரை தொடர்ந்து கோட்டை இராச்சியத்தில் புதிய வகையிலான எதிரிகளின் எதிர்ப்பு சக்திகள் எதிர்க்கொள்ளப்பட்டன. அதாவது முதல் முறையாக இலங்கை, மேற்கத்தேய நாட்டவரின் படையெடுப்பை எதிர்க்கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டதினால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த தாய் நாட்டின் சுதந்திரம், இறைமை இழக்கப்பட்டு இலங்கையர் தோல்வி கண்ட இனத்தவரான நிலைமைக்கு தள்ளப்படும் பின்புலம் உருவானது.

1505 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வருகைத்தந்த போர்த்துக்கேயர் கோட்டை இராச்சியத்தை முதலாவதாக தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததுடன் இது இலங்கைக்கான சுதந்திரத்தை இழக்கும்

ஆரம்பமாக அமைந்தது. அன்று முதல் 1815 ஆண்டு வரை இலங்கையின் கரையோர பிரதேசம் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் போன்ற அதாவது அப்பொழுது உலகில் வலிமைப்பெற்றிருந்த நாடுகளின் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு அடிமைப்பட்டது. மொத்த நாடும் வெளிநாட்டு காலனித்துவத்திற்கு அடிமைப்படும் நிலையை தடுப்பதற்காக கண்டி இராச்சியத்தின் (கந்த உடரட்ட) மன்னர் ஆட்சி காலம் தனது முழு வலிமையுடனும் போராடியது.

இதன் பயனாக அடிக்கடி கண்டி இராச்சியத்தின் மீது போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் போன்ற ஆக்கிரமிப்பாளர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்பை தடுத்து தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்தை பாதுகாப்பதற்கும், முழு நாடும் வெளிநாட்டு காலனியாவதை தடுப்பதற்கும் கண்டி இராச்சியத்தினால் முடிந்தது.

இருப்பினும், மேற்கத்தேய படையெடுப்பாளர்களின் நவீன இராணுவ சக்தி மற்றும் திட்டமிட்ட மூலோபாயத்தைப் போன்று அப்பொழுது கண்டி இராச்சியத்தின் தலைவர்களிடம் நிலவிய அதிகார போட்டி காரணமாக 1815 ஆம் ஆண்டில் மொத்த நாடும் சுதந்திரத்தை இழக்கும் நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டது.

இழக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான போராட்டத்தில் கண்டி உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதை அடுத்து

ஆரம்பமானதுடன், அதற்காக நாட்டுப்பற்று மிக்க ஆயிரக்கணக்கான இலங்கையர்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்தனர். படையெடுக்கப்பட்ட எதிரிகளால் தங்கள் வீடுகள், காணிகள் மற்றும் தோட்டங்கள் அழிக்கப்பட்டதை நேரடியாக கண்ட போதிலும் அவர்கள் நாடு மற்றும் தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்காக இடைவிடாது போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர்.

1818 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியாக அடையாளப்படுத்தப்படும், ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான தேசத்தின் முதலாவது விடுதலை போராட்டம் 1817 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமானது. கண்டி மன்னர் உள்ளிட்ட இராச்சியத்தின் மொத்த நாட்டையும் ஆங்கிலேயருக்கு வழங்குவதற்காக முழுமைப்படுத்தப்பட்ட கண்டி உடன்படிக்கை (கந்த உடரட்ட) 1815 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 02 ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்டது. அத்தோடு இதில் இரண்டரை வருடங்களுக்கு பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான முதலாவது விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பமானது.

1818 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 06 ஆம் திகதி வரையில் ஒரு வருட காலத்திற்கு மேலாக அப்பொழுது உலகின் வலிமைப்பெற்ற ஆக்கிரமிப்பாளரின் ஆயுத சக்தி மற்றும் பணமிடுக்குக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட வீரர் கெப்பட்டிபொல விடுதலை போராட்டத் தலைவரினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட முதலாவது நாட்டுப்பற்று

மக்கள் சக்தி அமைப்பு வெளிநாட்டு ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கும் அளவுக்கு வலுவாகவும், ஆற்றலுடனும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பூர்விக மக்கள் தமது விடுதலை போராட்டத்தை ஆரம்பித்த போது அதன் ஆரம்ப சந்தர்ப்பத்தில் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் அதை விரைவாகவும், இலகுவாகவும் முறியடிக்க முடியும் என்று எதிர்ப்பார்த்தனர். 1817 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 17 ஆம் திகதி அப்பொழுது இலங்கையின் ஆளுநராகயிருந்த ரொபேர்ட் பிரவுன்ரிக் (Robert Brownrigg) லண்டனில் உள்ள காலனித்துவ செயலாளருக்கு கடிதம் ஒன்றை அனுப்பிவைத்தார். அந்த கடிதத்தில் தற்போதைய கிளர்ச்சியை அடக்ககுவது (கெப்பட்டிபொல)வை கைது செய்வதன் மூலமே என நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள். நீண்டகாலம் செல்வதற்கு முன்னர் அது இடம்பெறும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இருப்பினும், கிளர்ச்சி தொடருவதை அடுத்து தாம் தோல்வியை தழுவ வேண்டி ஏற்படும் என்றும் தமக்கு இலங்கையை கைவிட்டு செல்லும் நிலை ஏற்படும் என்றும், ஆளுநருக்கு தோன்றியது. கிளர்ச்சி ஆரம்பமாகி 8 மாத காலம் கடந்த வேளையில் பிரவுன்ரிக் ஆளுநர் 1818 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 17 ஆம் திகதி பிரித்தானிய காலனித்துவத்திற்கு பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்.

“அற்பமான தைரியம் இருந்தபோதிலும் ஒழுக்கமற்ற மிருகத்தனமான ஒரு கூட்டத்தினரால் மகத்தான இராணுவ வலிமையுடனான படையை நாட்டில் இருந்து வெளியேற்றுவதில் உள்ள களங்கம் நமது பிற இந்திய அடிமை குடிமக்களுக்கும் ஒரு மோசமான முன்மாதிரியாக அமையும். நாட்டை முழுமையாக அடிமைப்படுத்திய பின்னர் நாம், அங்கிருந்து வெளியேற வாய்ப்பாக அமையும். ஏனைய இந்தியர்கள் நமது வலிமையின் காரணமாகவே அவர்கள் நமக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். இதன் காரணமாக நாம் இந்த பிரதேசங்களை கைவிடுதல் அல்லது பராமரித்தல் குறித்த விடயத்தை குறைத்து மதிப்பீடு செய்யக்கூடாது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.”

தோல்வியை தழுவிய பிரித்தானிய காலனித்துவத்தினருக்கு ஏற்படும் அவமானம் மற்றும் ஆபத்து குறித்து விபரித்த ஆளுநர் யுத்தத்தை வெற்றி கொள்வதற்கு மேலதிக இராணுவம், ஆயுதம் மற்றும் உதவிகளை வழங்குமாறும் கோரிக்கை விடுத்தார். இதனை தொடர்ந்து 3 மாதங்களுக்கு பின்னர் மீண்டும் குறிப்பிட்ட விடயம் என்னவெனில் “கிளர்ச்சி தொடர்ந்தும் பயங்கர வடிவம் எடுத்து அச்சுறுத்துகின்றது” என்று குறிப்பிட்டார்.

1818 ஆம் ஆண்டு நாட்டுப்பற்று கொண்ட விடுதலை போராட்டத்தின் மூலம் இலங்கைக்கு சுதந்திரத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காக இருந்த

சந்தர்ப்பம் இழக்கப்பட்டு போராட்டம் தோல்வியடைந்தது. இந்தியாவிலிருந்து வந்த காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அண்டிய பிரதேசங்களில் உள்ள மேலதிக இராணுவ பொருட்கள் மற்றும் ஆயுதப் பொருட்களை கொண்டு வருவதற்கு முடிந்ததினால், விடுதலை போராட்டத்தில் தலைவர்கள் மத்தியில் பிளவு ஏற்பட்டமை முதலானவை இதற்கு காரணமாகும். சுதந்திரத்துக்கான முதலாவது நாட்டுப்பற்று விடுதலை போராட்டத்தில் சுதந்திரம் வெளிப்படையாக காணப்பட்ட போதிலும் அதற்கமைவாக அது தோல்வியடைந்தது.

முதலாவது சுதந்திரப் போராட்டம் 30 வருடங்களுக்கு பின்னர் அதாவது 1848 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டம் காலனித்துவ நிர்வாகத்தினால் செயற்படுத்தப்பட்ட காணிக் கொள்ளை, தேசிய விவசாயத் துறையைக் கவனத்தில் கொள்ளாமை மற்றும் அதிக வரி சுமத்தப்பட்டமை போன்றவை பொது மக்களை சுமைக்கு உள்ளாக்கிய செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியாகும். காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களினால் இந்த கிளர்ச்சியை கொடூரமான நடவடிக்கை மூலம் ஒடுக்குவதற்கு முடிந்தது. இருப்பினும், புதிதாக சுமத்தப்பட்ட வரியை இரத்து செய்வதற்கு இந்த போராட்டம் காரணமாக அமைந்தது. இது இரண்டாவது விடுதலைப் போராட்டத்தில் சுதந்திர இலங்கை நிர்வாகத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்கான இரண்டாவது ஆயுத எழுச்சியாக உருவெடுத்தது.

முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது ஆயுதப் போராட்டம் இரண்டிலும் நாட்டுப்பற்று விடுதலையுடன் தொடர்புபட்ட ஆதரவாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் உயிரிழந்தனர். போராட்டங்களின் பின்னர் காலனித்துவ நிர்வாகத்தினால் இந்த சுதந்திர போராட்ட தலைவர்கள் உள்ளிட்ட நூற்றுக்கணக்கான போராட்ட வீரர்கள் கொடூரமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டதுடன், அவர்களது குடும்ப சொத்துக்களும் அபகரிக்கப்பட்டன.

1848 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு பின்னர் காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டம் தலையெடுத்தது. ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் இருந்து விடுபடுவதற்காக மக்கள் அமைப்புகள் பல ஆரம்பமாகின. இலங்கை தேசிய சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு வந்த ஜனநாயகவாதிகளின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சுதந்திரத்துக்கான அமைப்புக்கள் பல்வேறு செயற்பாடுகள் ஊடாக சுதந்திரத்தை வெற்றி கொள்வதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டன.

அனகாரிக தர்மபால அவர்களின் மதம், சமூகம் மற்றும் கலாச்சார மீள் உருவாக்கத்துக்கான அமைப்பு, பௌத்தம், தேசிய கலாச்சாரம், சமூக உரிமையை இதன் மூலம் ஏற்படுத்தவதற்கு உதவியது. முற்றிலும் இறையியல் நிறுவனத்தைப்போன்று மஹா போதி நிறுவனத்தினால் வழங்கப்படும் பாடசாலைக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்காக

முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையின் மூலம் தேசிய கல்வி முறை பாரிய அளவிலான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

மது போதைக்கு எதிரான (அமாத்யப்ப வெயாபாரய / Amadyapa Viyaparaya) என்ற அமைப்பு நேரடியாக ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கலாச்சார ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக மக்களை ஒன்று திரட்டியது. அதேவேளை அரசியல் துறையிலும் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றமும் சுதந்திரத்துக்கான மக்கள் அமைப்புக்களை ஒன்று திரட்டுவதற்காகவும், வலுப்படுத்துவதற்காகவும் ஏதுவாக அமைந்தது. இதேபோன்று சூரியமல் என்ற அமைப்பின் நடவடிக்கை பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக பகிரங்கமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட எதிர்ப்பு நடவடிக்கையானதுடன், அதன் மூலம் நாட்டில் இடதுசாரி அமைப்புக்கள் ஆரம்பமாவதற்கு வசதியாகவும் அமைந்தது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடம் இருந்து சுதந்திரத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காக இடதுசாரி அமைப்புக்களின் கருத்துக்கள், சித்தாந்தங்கள், பொதுமக்களை ஒன்று திரட்டியதுடன் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரை தொடர்புபடுத்தி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு பின்புலமாக அமைந்தன. பிரித்தானிய காலனித்துவ நிர்வாகத்தினால் இலங்கைக்கு தொடர்ந்தும் சுதந்திரத்தை வழங்காதிருப்பதற்கு முடியாத நிலை, ஒன்று திரண்ட நிலையை ஏற்படுத்தியது.

1948 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 04 ஆம் திகதி இலங்கை சுதந்திர நாடானது. சர்வஜன வாக்கு பலத்துடன் தாம் விரும்பும் நிர்வாகத்தினரை

தெரிவு செய்யும் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட பேச்சு சுதந்திரம், கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கான சுதந்திரம் போன்ற ஜனநாயக சுதந்திரங்களை அனுபவிக்கும் சந்தர்ப்பம் இதற்கமைவாக இலங்கையர்களுக்கு கிடைத்தது. அனைத்து நபர்களுக்கும் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய வகையில் பொருளாதார மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக இந்த சுதந்திரத்தை பயன்படுத்துவதற்கு இலங்கையினால் முடிந்துள்ளது.

சுதந்திரத்தின் பரிசு

அடிக்கடி பொது மக்கள் வாக்கு முறையின் கீழ் அதிகாரத்துக்கு தெரிவான பிரதான கட்சிகளினால் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பொருளாதார கொள்கை தொடர்பில் மாறுபட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருந்த போதிலும், சமூக அபிவிருத்தி தொடர்பில் பெரும்பாலும் பொதுவான நடைமுறையே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

பல தசாப்த காலமாக காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்த அபிவிருத்தியைக் கொண்ட நாடு என்ற ரீதியில் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக அபிவிருத்திக்காகவும், சேமநல கொள்கைகளுக்கும் சதந்திரத்திற்கு பின்னர் தெரிவான அனைத்து அரசாங்கங்களும் முக்கியத்துவம் வழங்கின. இந்த கொள்கையில் முக்கிய பிரிவான இலவசக்கல்வி, இலவச சுகாதார சேவை மற்றும் வாழ்வதற்கான நிவாரணத்தை வழங்குதல் போன்ற கொள்கைகளில்

சில மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட போதிலும், சுதந்திர இலங்கையில் அவை தொடர்ச்சியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக மனிதவள அபிவிருத்தி தொடர்பில் சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இலங்கையினால் பெறப்பட்டுள்ள பெறுபேறுகள் பாரியதாகும்.

1970 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியளவில் இலங்கை தனது சேமநல பொருளாதாரக் கொள்கை மூலம் மனிதவள அபிவிருத்தி தொடர்பில் அடைந்துள்ள பெறுபேறுகளை உலகில் சில பொருளாதார விஞ்ஞானிகளினால் கவனம் செலுத்தக்கூடிய நிலைமையை அடைந்துள்ளது. இலங்கை குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டிருந்த போதிலும் ஆகக்கூடிய வருமான நிலையில் உள்ள நாடுகளிலும் பார்க்க பொது மக்களின் வாழ்க்கை நிலையில் முன்னேற்றம் ஆகக்கூடிய பெறுபேற்றை அடைவதற்கு இலங்கையினால் முடிந்துள்ளது.

ஆயுட்காலம், கல்வி அறிவு போன்ற மனிதவள அபிவிருத்தி சுட்டெண்ணில் இலங்கை மேம்பட்டுள்ளதுடன், மரண விகிதம், குழந்தை மரணவிகிதம் ஆகியன குறைவான விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளன. இதன் மூலம் மனிதவள அபிவிருத்தி தொடர்பில் தெற்காசியாவில் ஆகக் கூடிய வளர்ச்சி வீதத்தை கொண்டுள்ள நாடாக இலங்கை திகழ்கின்றது. இதேபோன்று அடிமைப்படுத்தப்பட்ட காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கு பின்னர்

பெரும்பாலான நாடுகளிலும் பார்க்க இலங்கை மக்களின் வாழ்வாதார நிலை சில காலப்பகுதியில் ஆகக்கூடிய மட்டத்தில் காணப்பட்டது.

காலனித்துவ நிர்வாகம் என்ற ரீதியில் நிலவிய அபிவிருத்தியைக் கொண்ட பெரும்பாலான நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் ஜனநாயக நிர்வாக முறைக்கு பதிலாக சர்வாதிகார ஆட்சிகள் தோன்றிய போது சர்வஜன வாக்குரிமை பலத்தின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனநாயக நிர்வாக முறையை தொடர்ச்சியாக முன்னெடுப்பதற்கு இலங்கையினால் முடிந்துள்ளது.

ஜனநாயக நிர்வாக முறைக்கு எதிராக சில காலப்பகுதியில் சவால்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் அவ்வாறான அனைத்து சவால்களையும் வெற்றிகொண்டு சர்வஜன வாக்குரிமை பலத்தின் மூலமான நிர்வாக பொறிமுறையை மாற்றுதல் அல்லது முன்னெடுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை தொடர்ச்சியாக உறுதி செய்வதற்கு இலங்கையினால் முடிந்துள்ளது.

ஜனநாயகத்தின் ஊடாக சுதந்திரத்தை உறுதி செய்தல்

1948 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த போதிலும் பிரிட்டனின் காலனித்துவ நிர்வாகத்தின் அடிப்படையில் செயற்படுத்தப்பட்ட சோல்பரி அரசியல் யாப்பிற்கு அமைவாக அந்த சுதந்திரத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்ட போதிலும் முழுமையான

சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற்கு நாட்டினால் முடியாமல் போனது. இதற்கமைவாக பிரிட்டனின் மகாராணியை இலங்கையின் நிர்வாக ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் உயர் நீதி மன்றத்தின் அதிகாரம் பிரிட்டனின் பிரபு சபை (Privy Council) ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தவேண்டிய நிலையும் இலங்கைக்கு ஏற்பட்டது.

இலங்கைக்கு பொருத்தமான அரசியல் யாப்பின் மூலம் முழுமையான சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான புதிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக அடிக்கடி பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்ற போதிலும் அதற்கான சந்தர்ப்பம் 1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு அரசியல் யாப்பு நிறைவேற்றப்பட்டதுடன் கிடைத்தது.

1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு அரசியல் யாப்பின் மூலம் இலங்கை குடியரசாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் பெரிய பிரித்தானியாவின் பிரதிநிதி என்ற ரீதியில் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநருக்கு பதிலாக பெயரளவிலான அதிகாரத்தைக் கொண்ட நிறைவேற்று ஜனாதிபதி ஒருவரை அரச தலைவராக நியமிப்பதற்கும் நீதிமன்ற முறையின் மூலம் இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றம் இறுதி நீதிமன்றமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் அடிப்படை உரிமை சுதந்திரம் உறுதி செய்யப்படுவதாக குடியரசு அரசியல் யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த

யாப்பிற்கு 1978 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 4 ஆம் திகதி ஒன்றிணைக்கப்பட்ட திருத்தத்தின் மூலம் அதுவரையில் நிலவிய பெயரளவிலான ஜனாதிபதி பதவி நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவியாக நியமிக்கப்பட்டது. சோல்பரி அரசியல் யாப்பிற்கு பின்னர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இரண்டாவது அரசியல் யாப்பு 1978 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அனைவரதும் அடிப்படை உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், அனைத்து வகையிலான சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற்கு பொது மக்களுக்குரிய உரிமையை உறுதி செய்தல் இந்த அரசியல் யாப்பின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சுதந்திரத்தின் சவால்கள்

பொது மக்கள் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாத்து சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற்கு உள்ள உரிமை சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட அனைத்து அரசியல் யாப்பின் மூலமும் உறுதி செய்யப்பட்டது. சோல்பரி அரசியல் யாப்பிற்கு பதிலாக எந்தவொரு நாட்டின் இனத்திற்கு அல்லது நிறுவனத்திற்கு கட்டுப்படுதல் அல்லது பொறுப்பு அற்ற பொது மக்களினால் நியமிக்கப்பட்ட சட்ட மன்றத்தின் மூலம் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரியின் மூலமும் நாடு நிருவகிக்கப்படும் சுயாதீன நீதிமன்ற கட்டமைப்பைக் கொண்ட அரசியல் யாப்பின் மூலம் இலங்கையின் அனைத்து நபர்களுக்கும் சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற்கான உரிமை உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்கள் மூலம் பொது மக்களின் வாழ்வாதார நிலையை

மேம்படுத்துவதற்கும் அவர்களின் ஜனநாயக உரிமையை உறுதி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் சுதந்திரத்திற்கு பின்னரான நேர காலப்பகுதியில் சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தல் மற்றும் முன்னெடுப்பது தொடர்பாகவும் பொது மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் நாட்டின் நலன், பாதுகாப்பை உறுதி செய்வது தொடர்பில் பல்வேறு வகையில் சவால்களை இலங்கை எதிர்கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டது.

வெள்ளம், சூறாவளி மற்றும் மண்சரிவு போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களுக்கும் மலேரியா, டெங்கு போன்ற பல்வேறு நோய்களுடன் தொடர்புபட்ட அனர்த்தங்களையும் நாடு எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டது. இந்த இயற்கை அனர்த்தத்துக்கு மத்தியில் மிக மோசமான அனர்த்தம் 2004 ஆம் ஆண்டில் சுனாமி என்ற கடற் பேரலை ஆகும். அரசியல் சவால்களுக்கு மத்தியில் 1956, 1978, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளின் இன ரீதியிலான நெருக்கடி, 1962 ஆம் ஆண்டு அரசுக்கு எதிரான சதி, 1971 மற்றும் 1988 ஆம் ஆண்டுகளின் ஏற்பட்ட பயங்கரவாதம் மற்றும் 30 வருட கால கொடூர யுத்தம் போன்றவை விசேடமாக குறிப்பிடத்தக்கது.

வடக்கு கிழக்கு மத்திரமன்றி முழு நாட்டையும் இருளுக்குள் தள்ளிய 30 வருட காலமாக நிலவிய கொடூர பயங்கரவாத யுத்தம் 2009 ஆம் ஆண்டளவில் அப்போது இருந்த அரசாங்கத்தினால் முழுமையாக நாட்டில் இருந்து துடைத்து எறியப்பட்டு அனைத்து இலங்கையர்களும் அச்சம்

இன்றி சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தப்பட்டமை இந்த நாட்டு மக்களின் இதயங்களில் என்றும் மறக்க முடியாத உன்னதமான நினைவுகளாகும்.

பொருளாதார மற்றும் சுகாதார நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் 2020 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமான கொவிட் 19 வைரஸ் தொற்று முக்கிய இடம்பெறுவதுடன், இந்த அனைத்து சவால்களுக்கு மத்தியில் இலங்கை தளராது செயற்பட்டு வெற்றி கொண்டுள்ளதுடன், இந்த சவால் மீண்டும் ஏற்படாது இருப்பதற்கு மாற்றத்தை அறிமுகப்படுத்தி அந்த சந்தர்ப்பத்தில் இருந்த அரசாங்கம் என்ற ரீதியில் செயற்படுகின்றது.

73 ஆவது சுதந்திர தினத்தை கொண்டாடும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கொவிட் - 19 தொற்று இலங்கைக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது. இதற்கு முன்னர் நடைபெற்ற சுதந்திர தின வைபவம் பெருமைக்குரியதாகவும், சிறப்பானதாகவும் அமைந்ததுடன் இந்த வருடத்தில் இந்த சுதந்திர தின வைபவத்திற்காக இதனை முழுமையாக பயன்படுத்துவது பிரச்சினையாகும்.

சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் இலங்கை எதிர்கொண்ட சவால்களில் அதற்கமைவாக முன்னைய அனுபவம் மற்றும் எடுத்துக்காட்டுகளுக்கு அமைவாக இந்த சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு முடிந்துள்ளது. சுனாமி

போன்ற முன்னைய அனுபவத்துடனான சவால்களிலும் கூட உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அனைத்து தரப்பினரினதும் ஒத்துழைப்பு மற்றும் உதவியுடன் அந்த அனர்த்தத்தை எதிர்கொள்வதற்கும் மிக குறுகிய காலத்திற்குள் நாட்டை ஸ்திர நிலைக்கு மேம்படுத்துவதற்கும் முடிந்தது. இருந்த போதிலும் கொவிட் தொற்றை இதற்கு முன்னர் எதிர்கொண்ட எந்தவொரு பேரழிவுடனோ அல்லது வேறேதுடனோ ஒப்பிட முடியாது. சமூகத்தில் அனைத்து துறைகளையும் முடக்கும் அனர்த்தமாக இது அமைந்துள்ளது. இது இலங்கைக்கு மாத்திரம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிலை அல்ல அத்தோடு வளர்ச்சி கண்ட மற்றும் அதிகாரமிக்க நாடுகளையும் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளையும் இது சமனாக பாதித்துள்ளது.

குறிப்பிட்ட வகையில் தேர்தலை நடத்துதல், அரசியல் யாப்பு கூட்டங்களை நடத்துதல், நீதிமன்ற வழக்குகளை நடத்துதல் போன்றவை நாடொன்றின் நல்வாழ்வை உறுதி செய்யும் சிறப்பான விடயங்களாகும். இதேபோன்று சமூக துறையில் சந்திப்புக்கள் சம்ரதாயங்கள் மற்றும் தொடர்புகளை முன்னெடுத்தல் போன்ற அடிப்படை சமூக விழுமியங்களின் இருப்புக்களும் இந்த கொவிட் அனர்த்தத்தினால் சவாலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. பொருளாதார ரீதியில் உற்பத்தி துறையை முறையாக முன்னெடுத்தல் தொடர்பிலும் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

தொற்றுக்கான தடுப்பூசியை பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்த தொற்றை இல்லாதொழிக்க முடியும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும்,

மேலும் பல காலம் கொவிட் தொற்றுடன் வாழ்ந்து பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் இருப்பை பொதுவான வகையில் மேற்கொள்ள வேண்டியேற்படும். உலகத்திற்கும் இந்த கொடூரமான சவாலைத் தடுப்பது பெரும் சிரமத்திற்குரிய விடயமாக அமைந்துள்ளது.

73 ஆவது சுந்திர தினமளவில் கொவிட் தொற்றின் 2 ஆவது அலையை நாடு எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இலங்கையின் மொத்த உற்பத்தி துறையும் கொவிட் தொற்றினால் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளது. நாட்டின் வெளிநாட்டு செலாவணியைப் பெறும் பிரதான பொருளாதார துறையான ஏற்றுமதி, சுற்றுலா மற்றும் வெளிநாட்டு சேவை – போன்ற அனைத்து துறைகளும் தடைப்பட்டுள்ளன. அத்தியாவசிய உணவுப்பொருட்களின் இறக்குமதி போன்ற துறைகளிலும் சிரமங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. விவசாயம், கைத்தொழில் மற்றும் சேவை போன்ற பிரதான பொருளாதார 3 பிரிவுகளும் இந்த தொற்றினால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான நிலைமைக்கு மத்தியில் சுதந்திரத்தை கொண்டாடுவது உரிய வகையில் அனுபவிப்பதற்கு தேவையான சூழலை உருவாக்குவது சிரமமானதாகும். மத சுதந்திரம், தமது மத பாரம்பரியத்துக்காக போராடியமை ஆகியவற்றின் மூலம் பேச்சு சுதந்திரம், கூட்டங்களை நடத்த முடியாமை மூலமும், கருத்து சுதந்திரம் தொடர்பாடல் மற்றும்

ஊடக நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள தடை மூலமும் இடையூறு ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் கொவிட் இரண்டாவது அலை முதலாவது அலையிலும் பார்க்க மாற்றமடைந்து குறுகிய காலத்திற்குள் மிக வேகமாக பரவியது.
அரசாங்கம் இந்த இரண்டாவது கொவிட் அலை பரவுவதை தடுப்பதற்கான பொறிமுறை ஒன்றை தயாரித்ததுடன் நோயை இனங்காண்பதற்கான பரிசோதனை எண்ணிக்கைகளையும் அதிகரித்துள்ளது.

கொவிட் தொற்றுக்குள்ளான நோயாளர் அனைவரையும் வைத்தியசாலைக்குள் உள்வாங்குவதற்கு தேவையான வசதிகளைச் செய்ததுடன், தொற்றுக்குள்ளானவர்களுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தவர்களை அடையாளம் காண்பதற்கும் தனிமைப்படுத்தலுக்குமான வசதிகளைச் செய்வதற்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் மற்றும் தனியார் துறை அலுவலகங்கள் மற்றும் நிறுவன நடவடிக்கைகளை வரையறுக்கவேண்டி ஏற்பட்டுள்ளதுடன், தவணைக் கொடுப்பனவுகளைச் செலுத்துவது தொடர்பில் நிவாரணம் வழங்குவதற்கும் பயண வரையறை விதிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அந்த பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது.

இந்த வகையில் கொவிட் தொற்று பரவலைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதுடன், அரசாங்கம் மற்றும் தனியார் துறை ஊழியர்களின் சம்பளம் செலுத்தப்படுவதை உறுதி செய்தல், சேவை மற்றும் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு தடையாகவுள்ள அல்லது மூடப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குதல், அத்தியாவசிய சேவைகள் தடைகள் இன்றி நடத்தப்படுவதற்காகவும், கொவிட் தொற்றின் காரணமாக வெளிநாடுகளில் சிரமங்களை எதிர்நோக்கியுள்ள இலங்கையர்களை நாட்டுக்கு அழைத்து வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பயணிகளுக்காக நேரடியாக தலையிட்டு அதற்கான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும் அரசாங்கம் ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டது.

சுபீட்சமான எதிர்காலம் - சௌபாக்கியமான தாய் நாடு

தற்பொழுது முழு உலகமும் எதிர்கொண்டுள்ள பாரிய சவால் கொவிட் - 19 தொற்றை இல்லாதொழிப்பதற்கும் அந்த பேண்தகு தீர்வைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு அனைத்து உலக சமூகத்திற்கும் முடிந்துள்ளது. இவ்வாறான முறையில் மக்கள் வாழ்க்கையை வழமை போன்று முன்னெடுப்பதற்கும், பொருளாதார அபிவிருத்தி மூலோபாயங்களை முன்னெடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் செயற்பட்டுள்ளது.

2019 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் 2020 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலிலும் நாட்டில்

பெரும்பான்மையான மக்கள் நாட்டை கட்டியெழுப்பும் சௌபாக்கிய தொலைநோக்கு கொள்கைப் பிரகடனத்திற்கு அங்கீகாரம் வழங்கியதுடன், பாராளுமன்றத்தில் 3 இல் 2 மக்கள் ஆணையை வழங்கி அந்த கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பை அரசாங்கத்திற்கு வழங்கியுள்ளனர். இதற்கமைவாக இம்முறை சுதந்திர தின கொண்டாட்டம் 'சுபீட்சமான எதிர்காலம் - சௌப்பாக்கியமான தாய் நாடு' என்ற தொனிபொருளின் கீழ் கொண்டாடப்படும் 'நாட்டை கட்டியெழுப்புவோம் சௌபாக்கிய தொலைநோக்கு' என்ற கொள்கை பிரகடனத்தின் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள நாட்டை கட்டியெழுப்புவதற்கான திட்டம் மற்றும் மூலோபாயங்கள் மூலம் நாட்டின் எதிர்கால அபிவிருத்தி, தொலைநோக்கு மற்றும் மேலும் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வலியுறுத்தும் நோக்கத்துடனேயே ஆகும்.

09 ஆவது பாராளுமன்றத்தின் ஆரம்ப கூட்டத் தொடரில் உரையாற்றிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவர்கள் நாட்டை கட்டியெழுப்பும் தனது கொள்கையை தெளிவுபடுத்தி, தமது நிர்வாகத்திற்கு பண்புகளை மதிக்கும் மற்றும் சட்டத்தை மதிக்கும் சமூகமொன்று கட்டியெழுப்பட்டு வருவதாகவும், நாட்டின் பாதுகாப்பை மீண்டும் உறுதி செய்வதற்கு ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகவும், எந்தவொரு பிரஜைக்கும் தமது மற்றும் தமது குடும்ப பாதுகாப்பு குறித்து பயமின்றி சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய சூழல் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சுட்டிக்காட்டினார்.

"நாட்டை கட்டியெழுப்பும் சௌபாக்கிய தொலைநோக்கு" கொள்கை பிரகடனத்திற்கு உரிய தேர்தல் வாக்குறுதிகளுக்கு அப்பால் தெளிவான அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக மற்றும் கலாச்சார எடுத்துக்காட்டுகளுக்கு அடிப்படையான மூலோபாயத்துடனான அபிவிருத்தி திட்டமாகும். இந்த அபிவிருத்தி இலக்கை பூர்த்தி செய்வதற்கான ஆலோசனைகளை உள்ளடக்கிய 2021 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத்திட்ட ஆவணத்துக்காக பாராளுமன்றத்தில் 3 இல் 2 க்கு மேற்பட்ட அங்கீகாரம் கிடைத்ததுடன், இதற்கமைவாக இந்த வருடத்தில் 'நாட்டை கட்டியெழுப்பும் சௌபாக்கிய தொலைநோக்கு கொள்கை பிரகடனத்தில்' உள்ளடக்கப்பட்ட ஆலோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தேவையான நிதி வள பயன்பாட்டுக்கும் இதன் மூலம் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. பல்லுயிர் பெருக்கத்திலான வளம் மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக பெருமையைக் கொண்ட தேசிய மரபுரிமையைக் கொண்ட எமது தாய் நாட்டின் சூழல் சுற்றுச்சூழல் உணர்திறன் நிலைத்தன்மை அபிவிருத்திக்கு அர்ப்பணித்த நாடு மற்றும் தேசிய இனத்தவர் என்ற ரீதியில் சௌபாக்கிய தொலை நோக்கின் கீழ் ஏற்படுத்துவதற்கு 2021 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்ட ஆவணத்தின் மூலம் தேவையான வலு மற்றும் ஊக்கம் வழங்கப்படுவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாடு எதிர்பாராத பேரழிவால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் மொத்த மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை பாதுகாக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. அவர்களின்

நாளாந்த வாழ்க்கையை வழமை போன்று முன்னெடுக்கக்கூடிய [illegible] நாட்டின் உற்பத்தி செயற்பாடுகள் ஆகக்கூடிய வகையில் தொடர்ச்சியாக செயற்படுத்துவதற்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கோவிட் தொற்று ஆரம்பித்த முதல் காலகட்டத்தில் முழு நாட்டையும் முடக்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டமையால் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகம் மந்த நிலையை அடைந்தது. அப்படி இருந்த போதிலும் தொற்று நிலவிய பிரதேசங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களில் பொருளாதார மற்றும் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை தடையின்றி முன்னெடுப்பதற்கு முடிந்தமையால் 2020 ஆம் ஆண்டு இறுதிக் காலாண்டு பகுதியில் இந்த நிலைமையின் சமனான பொருளாதார வளர்ச்சியை கொண்டுவர முடிந்தது.

இவ்வாறாக முன்னொருபோதும் இல்லாத அசாதாரண மற்றும் அச்சத்துடன் கூடிய சூழலுக்கு மத்தியில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டமை மிகவும் கடினமான பணியாக அமைந்தது. இருப்பினும், 'வளமான நாடு சௌபாக்கிய தாய் நாட்டை' உருவாக்குவதற்காக நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கையை வழமை நிலைக்கு முன்னெடுத்து உயர் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார அபிவிருத்தியை அடைவதற்காக செயற்படவேண்டியுள்ளது. மகிழ்ச்சியுடன் வாழக்கூடிய குடும்பம், நற்பண்புகளை மதிக்கும் சமூகம் மற்றும் சௌபாக்கியம் மிக்க நாட்டை கட்டியெழுப்புதல் போன்றன அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும் என்று

அதிமேதகு ஜனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவர்கள் தமது கொள்கை பிரகடனத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து தெரிவித்திருந்தார்.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு எந்தவொரு சக்திகளுக்கும் கீழ்ப்படியாது நாட்டின் இறையாண்மையை பாதுகாத்து பொதுமக்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்து நாட்டை சௌபாக்கியத்தை நோக்கி முன்னெடுப்பதற்கான பொறுப்பு எமக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும், நாட்டின் எதிர்கால தலைமுறையினருக்காக தற்போதைய தலைமுறையினர் அந்த பொறுப்பை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

நாம் அனைவரும் ஒன்றாக இவ்வாறான எதிர்பாராத பேரழிவை வலுவுடன் எதிர்கொண்டு நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக முழு தேசமும் அர்ப்பணிப்புடன் பங்களிப்பை வழங்கி சுதந்திரத்தின் உத்வேகத்தையும், குணப்படுத்தலையும் நீங்கள் உண்மையிலேயே அனுபவிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

73 A View on Freedom

A Wealthy Tomorrow – Prosperous Motherland

Despite constant foreign invasions for over two thousand years in the past, since the arrival of Prince Vijaya to the Portuguese onslaught, except in a short spell of time, Sri Lanka remained an Independent State by safeguarding her freedom and sovereignty. Resisting the influence made by foreign invaders such as Cholas and Pandyas from neighboring countries, Sri Lanka's ancient kings and the citizens faced the enemies with valor and protected the territory of the land.

People of Sri Lanka who rejected and abhorred to live under the hands of any foreign nation allowed nobody to conquer their motherland for the past two thousand years. From the eras of the Kingdom

of Anuradhapura to Sri Jayawardenapura Kotte, adopted ground strategies, relocated the capital of the country and faced the enemy onslaughts successfully, and took measures to unite the country thereafter.

King Parakkramabahu XI united this land by rebuilding its sovereignty and unitary status for the last time. At the end of his rule, the Kingdom of Kotte faced a novel force of enemies. That is, Sri Lanka was compelled to face the invaders from the West for the first time, and the freedom of the motherland and its sovereignty they protected for years were lost. Since then, circumstances were created for Sri Lankans to live in a defeated nation.

Portuguese who arrived in Sri Lanka in 1505, first dominated the Kingdom of Kotte. That was the beginning for Sri Lanka to lose its Independence. Since then, the coastal areas of the country were controlled by the world's most powerful nations at that time, the Portuguese, the Dutch, and the British until 1815. The Kandyan Kingdom made all possible commitments taking life risks to prevent the entire island from falling to the hands of a foreign colony.

The Portuguese, the Dutch, and the British forces launched attacks on the Kandyan Kingdom time to time but the Kingdom in the upcountry was able to face such attacks successfully and prevent the entire island from falling into the hands of the invading armies.

However, in the face of modern warfare and the organized strategies of the Western invaders, as well as the divisions among the power-hungry local leaders in The Kandyan Kingdom at that time, Sri Lankan lost the freedom of the entire island in 1815.

The struggle to regain the lost-freedom began with the signing of the Kandyan Convention and, thousands of patriotic Sri Lankans sacrificed themselves in the battle against the enemy. Witnessing their households and ancestral real estates were destroyed by the enemy, they engaged in an unending struggle for the freedom of the country and its people.

The first revolution by the nation against the British Invaders that is titled 1818-Uva Wellassa Uprising, initiated in September 1817. The final phase of the Kandyan Convention that conferred the entire island including the Kingdom of Kandy was signed on March

2, 1815, and two and a half year later, the great revolution against the British Colony was commenced.

Having engaged in a constant struggle against one of the world most powerful invaders, the Patriotic People's Force which was commanded by heroic rebel leader Monarawila Keppetipola successfully eliminated the foreign hegemony that reigned the country for over one year until October 6, 1818.

At the beginning of the freedom struggle launched by Sri Lankans, the Colonial rulers expected that they would be able to crush it easily within a short time. The British Governor in Sri Lanka at that time, Robert Brownrigg wrote to the Colony Secretary on November 17, 1817, 'Your Lordship will observe that the suppression of the present insurrection depends almost entirely upon the capture of the Malaba Pretender and the rebel Desave, events which may, and I hope will take place ere long'.

However, as the struggle widespread, he thought that he would be defeated thereby compelling him to leave Sri Lanka. Eight months after the struggle was launched, Governor Brownrigg

informed the Colonial Office in London, on April 12, 1818. "Besides the disgrace to a great Military Nation in being expelled by a horde of semi-Barbarians, without discipline and but little courage, the bad example that such an expulsion, after a quiet Possession, would tend to give to our other Indian subjects, whose obedience can only be considered the consequence of their the opinion of our Strength, ought not to be least taken into consideration, in weighing the subject of retaining or abandoning these Provinces".

The Governor described the disgrace, disrepute, and the threat that could humiliate the British Monarch if his invasion army was defeated and appealed him to send reinforcements including additional troops, weapons, and other assistance to fight the war. Three months later, he informed again 'the insurrection is continuing.

'The insurrection still continues to bear an alarming appearance'...

The patriotic Rebellion struggle was defeated in 1818 and Sri Lanka lost the opportunity to gain Independence. The reason is that British Colonial rulers brought additional troops and armory

from India and the neighboring Colonies. The infightings that had already divided the rebel leaders added insult to injury. Ultimately, the first local revolutionary struggle for freedom was defeated in that manner.

Thirty years after the first rebellion, the second rebellion was launched in 1848. It struggled against the land grab by the Colonial rule, negligence of local industry, and excessive tax that angered the common man. The Colonial rulers crushed the struggle heinously but it forced the rulers to withdraw the newly imposed taxes. This armed upheaval was the second attempt to win free governance for Sri Lanka.

Thousands of local compatriots who loved their motherland were killed in both the first and the second freedom struggles. After crushing the struggles, the Colonial rulers massacred hundreds of local fighters and their leaders and, looted their family property as well.

Armed struggles against Colonial rulers saw instant death after wiping out the Second Rebellion in 1848 but different people's

movements were emerged to free the nation from the clutches of the imperialists. The Movement for Democratic Reforms and Freedom led by Lanka Jathika Sangamaya committed to winning freedom through various activities. The Movement for Religious Social and Cultural Renovation led by Anagarika Dharmapala immensely assisted in promoting Buddhism, local culture, and social traditions. A substantial change took place in the local education system on the strength of the activities carried out to restore the school education by the Buddhist Theosophical Society and Maha Bodhi Society. People directly rallied around the Temperance Movement against the foreign culture that was invading local traditions. At the same time, new changes took place in the political arena that also helped reinforce and strengthen the people's movements for freedom.

Simultaneously, Suriyamal Movement openly declared its objections to the British imperialists. The activities of the movement were instrumental in initiating Left-wing politics in the country.

The opinions of the Left-wing, their potential to rally round the people and the other campaigns organized with the participation

of farmer and laborer communities were gradually on the increase. The British imperialists could no longer resist the increasing protests which created a situation where they failed to deny Independence to Sri Lanka.

Subsequently, Sri Lanka declared an Independence State on February 4, 1948. People were bestowed with democratic freedom including universal franchise, freedom of expression, and freedom of assembly. Sri Lanka was also used such Independence to introduce new economic and social reforms to enable each person and every community to enjoy the fruits of new freedom.

Dividends of Independence

Although the mainstream political parties that came to power from time to time under the universal franchise, and held different opinions on the development of the country, they held similar policies to a certain extent about the social development.

Having lived under Colonial rulers for decades, every government that came to power after Independence was obliged to give priority to welfare policies in its economic and social

development agendas. Basic concepts of such policies are free education, free health service, and subsidies. Some revisions were made from time to time but they have continued uninterruptedly within the independent Sri Lanka. As a result, Sri Lanka's achievement in the human resources development sector after Independence is remarkable.

The success in the human resource development that achieved through her welfare economic policies by the 1970s was drawn to the special attention of certain global economists. Although Sri Lanka's revenues remained at a low level, it was able to build a better lifestyle than that of the ones in other countries with high income levels.

The country has also enabled to increase the lifespan of its people, human development ratios such as literacy, and has maintained the death rate and child death rate at low levels. As a result, Sri Lanka achieved the highest progress in the human development in South Asia.

Simultaneously, the lifestyle of Sri Lankans remained considerably at a higher level than that of the lifestyle of most of her fellow colonies.

In addition, Sri Lanka adopted a democratic governing system where the universal franchise is exercised to elect the rulers while many other colonies fell into authoritarian systems after they received Independence. The democratic governing system was threatened on several occasions in the past. Sri Lanka successfully exercised the universal franchise to change certain governments or ensure the continuity of the existing systems.

Ratification of Independence through Democracy

Despite Sri Lanka was declared an Independent State in 1948, conditions were imposed under the Soulbury Constitution was implemented by the British Colonial Rulers. Therefore, the country was not able to enjoy full freedom. Accordingly, Sri Lanka had to accept the Queen of Great Britain as its ruler and implement the upper judiciary powers through the British Privy Council.

In this backdrop, intermittent discussions took place to pass a new Constitution that would give full freedom to the country. The humble attempts were realized when a Republic Constitution was passed in 1972.

1972 Republic Constitution declared Sri Lanka as a Republic and, the Queen's representative or Governor's position was replaced with an executive presidency and head of the State which carries only nominal powers. In addition, the Supreme Court of Sri Lanka was recognized as the top Court of the country.

The Republic Constitution states that it ensures the fundamental rights and freedom of every citizen in the country. An Amendment was made to the Republic Constitution on October 4, 1978, thereby empowering the existing nominal President post as an executive President post. The second constitution introduced after Soulbery Constitution was passed in 1978. This new constitution also assured the fundamental rights of every citizen and ensured the people to enjoy all forms of freedom.

Challenges before Independence

All the Constitutions that were passed after Independence have ensured the people of their rights and freedom. Instead of Soulbury Constitution, a home-grown new Constitution has assured the rights of every individual, his or her rights to enjoy freedom. It has no obligation to any country, any nation or institution. No does it have responsibility on them as well. The people used their universal franchise to elect the Executive and the Legislature to govern the country where there is an Independent Judiciary system.

The political, social, and economic changes that took place after Independence have contributed to uplift the living standards of the people thereby ensuring them their democratic rights. However, Sri Lanka had to face various challenges to safeguard and continue Independence, protect the good governance of the country and the day to day lives of the people during the period after receiving freedom.

The country had to face natural disasters such as floods, cyclone, earth slips and; epidemics such as Malaria and Dengue. The worst among them was the Asian Tsunami that devastated

the country, especially the coastal areas of the island in December 2004. In addition, the ethnic crisis in 1956, 1978, 1983, and mutiny in 1962, terrorism in 1971 and 1988, and the 30-year civil war are major among the political crises.

However, the bloody civil war which had covered the entire island with gloomy clouds, especially the North and the East for nearly three decades was eliminated from the land by the then government in power in 2009. Creating a peaceful environment for all Sri Lankans to lead a life in peace, without fear and suspicion is an eternal moment that has inscribed in the hearts of every Sri Lankan to be remembered with respect.

At the same time, the COVID-19 epidemic that broke out in early 2020 is key among economic and health crises. Sri Lanka firmly stood in front of these challenges and the governments in power at that time took measures to prevent the repetition of similar events.

The COVID-19 epidemic has posed a grave challenge on Sri Lanka as she is celebrating the 73rd Independence Day today. Therefore, celebrating Independence Day with all pomp and

pageantry as exercised in the past is questionable. The country followed its previous experiences and precedency to face new challenges of the day. Even without prior experiences of the Tsunami, the country was able to face the calamity with the support of the local and foreign donors to rebuild the nation within a short time.

However, the onslaught of the COVID-19 epidemic cannot be compared with any other calamity that our country has faced in the past. It has attacked equally the most powerful countries as well as the under-developed countries.

The existence of good governance in many countries has been threatened by the COVID-19 epidemic thereby delaying elections, parliament sessions, and hearing of court cases. Social gatherings, practicing customs, and relationships by the members of the society have also been challenged.

Issues have emerged in continuing smooth economic activities in the production sector. The epidemic could be eliminated when anti-coronavirus vaccines reach the health sectors but people

will be forced to live with the deadly virus and continue economic, social and political activities for a long time.

The country is facing the second wave of the Coronavirus epidemic as it is celebrating the 73rd Independence Day.

The entire local and export production sectors have been threatened by the COVID-19 epidemic. Tourism and foreign employment were gravely affected consequently losing valuable foreign exchange earnings. The import of essential commodities has also been affected. The three main economic sectors, Agriculture, Industry, and Services have badly affected by the deadly virus threat.

In such a backdrop, people are deprived of a conducive environment to enjoy the true spirit of Independence. Freedom to practise religious rites, freedom of expression, and freedom for assembly were limited. Communication and media activities are also hindered.

The Second Wave of COVID-19 spread rapidly than the first within a short period. Government increased the number of PCR

and Rapid Antigen tests, facility centers to accommodate the patients, and took measures to quarantine the close contacts of the infected patients.

State and private sector institutions were compelled to limit their functions, concessions were granted borrowers to pay their debts and reliefs were provided to residents when travel restrictions are imposed in their localities.

In addition, payment of salaries to government and private sector is assured, steps were taken to provide concession to temporarily closed manufacturing and service institutions, continuing essential services and making arrangements to bring down stranded Sri Lankan expatriates under several steps.

A Wealthy Tomorrow – Prosperous Motherland

The majority of voters gave a strong mandate in 2019 Presidential Election as well as in 2020 General Election for 'Vision of Prosperity' election manifesto. A two-third majority is ensured in parliament thereby giving the responsibility to implement such an action plan. Accordingly, the 73rd Independence Day is celebrated

under the theme of A Wealthy Tomorrow and Prosperous Motherland thereby ensuring the people of the promises they were pledged under the Vision of Prosperity Election Manifesto.

Explaining his Vision of Prosperity to rebuild the country during his address to the inauguration of the 9th parliament, His Excellency President Gotabaya Rajapaksa said that a society of values, disciplines and law-abiding people are being created under his rule, national defence has been restored thereby all citizens to live without fear.

In addition, the action plan of the Vision of Prosperity is already sanctioned by parliament and necessary allocations have been made to implement them in 2021 in order to make it a reality rather than remain black and white as any other popular election manifestos in the past.

REFERENCE

Concept by

Scripted by

Compiled by

Design Concept

Published by

Printed by

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශනයකි
அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் வெளியீடாகும்
Published by the Department of Government Information

Printing- Department of Government Printing